

SANT LLORENÇ DES

FLOR DE

CARDASSAR

CARD

Les eleccions europees

Per segona vegada en la nostra història, el 12 de juny els llorencins posarem el nostre gra d'arena per elegir els representants de l'estat espanyol a l'Europa comunitària. I encara que en aquesta nova legislatura el parlament sembla que tindrà un pes específic més important del que tenia fins ara -que pràcticament decidien els caps dels governs, els ministres d'afers estrangers i els comissaris-, la veritat és que ni la meitat dels llorencins en edat de votar es va molestar en dedicar-hi deu minuts del seu temps lliure.

Amb tot i amb això, emperò, volem dedicar aquest editorial a comentar breument els resultats dels partits amb representació a la Sala, com hem fet sempre que hi ha hagut eleccions a la vila.

La conclusió que destaca pardamunt totes és, sens dubte, la clara victòria del PP, que se n'ha duit pràcticament tants de vots ell tot sol com la resta dels partits junts. Aquest triomf ha estat semblant al de la resta de l'estat espanyol, encara que a Sant Llorenç no hagi tengut augment en relació a les darreres eleccions generals, ja que el percentatge ha baixat unes dècimes.

També és de remarcar l'augment del PSM, que percentualment ha pujat en relació a les darreres generals, les europees i fins i tot les municipals, recuperant el segon lloc del mapa polític local. Potser el fet que n'Antoni Sansó hagi agafat un càrrec de responsabilitat en el Consell Insular, que l'ha duit a ocupar espais importants en la premsa local i autonòmica durant el període de campanya, no sigui del tot aliè a aquests bons resultats, sense oblidar la seva trajectòria dins l'Ajuntament i la baixada del Partit Socialista.

El PSOE ha sofert pràcticament la mateixa baixada que a la resta de l'estat, passant a ocupar la tercera posició en el rànquing d'acceptació popular del municipi. Dels tres districtes electorals del terme -Sant Llorenç, Son Carrió i costa-, el de Sant Llorenç ha estat el pitjor, ja que només ha aconseguit el 12% dels vots emesos.

Per a nosaltres UM ha estat la gran derrotada, ja que malgrat tenir la majoria dels regidors -quatre-, batle, més militants que cap altre partit, i haver estat l'únic que ha repartit paperetes a totes les cases, els seus resultats l'han situada darrera els dos partits socialistes. La veritat és que UM no aconsegueix consolidar-se com a partit al marge del PP, bé perquè els llorencins conservadors no se senten nacionalistes, bé perquè els qui no són considerats nacionalistes són els propis membres d'Unió Mallorquina. Sense oblidar la divisió interna entre els militants, que fa dubtar que es presentin plegats a les vinents eleccions municipals.

I, per acabar, què es pot dir del CDS? Que descansi en pau i se'n vagi a ca seva, que els deu vots aconseguits en tot el municipi demostrin clarament que no és aquesta una opció que conti entre els llorencins.

Flor de Card

Revista d'informació general de Sant Llorenç des Cardassar (Mallorca).

Adreça: carrer de Sant Llorenç, 36

Telèfon: 569119

Publicitat: Maria Galmés * Telèfon: 569509

Juny de 1994. Número 206

Dipòsit legal: 765-1973

Edita: Associació Cultural **Flor de Card**

CIF: G07606185

Imprimeix: **Tirrena S.A.** (Manacor)

Director: Josep Cortès i Servera

Consell de Redacció: Felip Forteza

Guillem Quina

Joan Santandreu

Guillem Soler

COL.LABOREN

Josep Cortès	Resultats de les eleccions	3
	Espipellades	5
	Tal dia com avui	10
	Queixa a l'Ajuntament	17
	Estampes llorencines	28
Guillem Pont	En Pep Xim	4
Ignasi Umbert	Comentaris electorals	6
PSM	Comentaris electorals	7
PP	Comentaris electorals	7
Nicol./Simon.	Demografia i societat	8
Xesc Umbert	Meteorologia	11
	El temps	27
Lleure a lloure	Activitats	11
Varis	Batec	12
Jaume Galmés	Goethe	13
Xavier Morell	Viatge a l'estació Z	16
Pep Galmés	Consum d'alcohol	10
J. Domenge	El pudor o l'impudor	18
Joan Caldentey	En Sion	20
Catequistes	Mostra de pintura	24
Nofre Jaume	Una crida en mans del vent	25
Maria Galmés	Si lleu...	26
	Comptabilitat	
Bel Nicolau	Distribució	

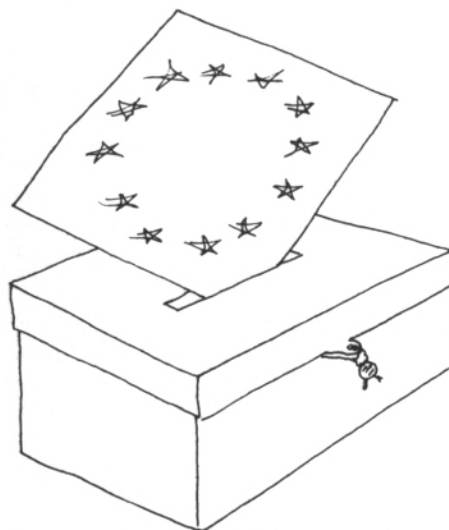

Els resultats de 1994

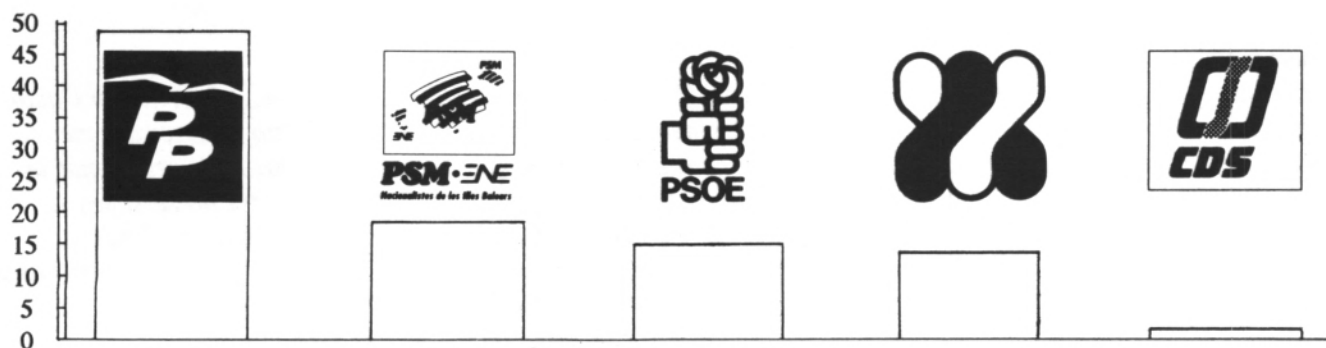
	S.LLORENÇ		S.CARRIÓ		COSTA		TOTAL	
	vots	%	vots	%	vots	%	vots	%
PP	589	46'41	163	58'42	91	46'19	843	48'31
PSM	269	21'20	25	8'96	17	8'63	311	17'82
PSOE	155	12'21	49	17'56	50	25'38	254	14'56
UM	200	15'76	25	8'96	4	2'03	229	13'12
CDS	10	0'79	-		-		10	0'57
IU	7	0'55	3	1'08	24	12'18	34	1'95
ERC	8	0'63	1	0'36	2	1'02	11	0'63
VERDS	8	0'63	3	1'08	2	1'02	13	0'74
Altres	5	0'39	6	2'15	7	3'55	18	1'13
Blancs	13	1'02	4	1'43	-		17	0'97
Nuls	5	0'39	-		-		5	0'29
TOTAL	1269	52'77	279	45'22	197	31'93	1745	47'95

Els resultats de 1989

	vots	%
PP	481	34'5
PSOE	322	23'1
CDS	245	17'6
Ruiz Mateos	48	3'4
PSM	190	13'6
Altres	78	5'6
Blancs	18	1'3
Nuls	11	0'8
TOTAL	1393	41'37

Gràfica dels percentatges assolits pels partits amb representació local

En Pep "Xim"

Devia ésser a principis/mitjans dels anys seixanta. Aleshores Ca Na Mena (actualment banc Central Hispano) era el cafè dels joves i el del futbol. No gaire lluminós, amb una barra llarga, taules de color i cadires de bova; allà hi anàvem a fer les nostres primeres sortides "d'adults", contar-nos eixides, jugar a l'alt-i-baix i, fins i tot, alguna innocent partida de pòquer. Eren les primeres passes d'iniciació a la masclenca, coneguda i denostada "vida de poble": feina tot el dia i vetlada en el cafè (tant si eres casat com fadrí, jove com vell) d'aquell temps.

Des de llavors guard un record de "En Pep Xim", aleshores un senyor d'edat, amb bigotis blancs, ben vestit -ningú més portava corbata en el cafè-, amb ulleres de "cul de tassó" i un escuradents humit a la boca. Crec recordar que se solia asseure a la rotlada dels més grans (Montserrat Mena, Joan Fornés, Jordi Torrenova...), i normalment sortia amb una covejada i enfadat.

Poca cosa més podria dir del meu record. S'assenyalava que era un home que havia fet "moltes coses", i potser tenia certa empatia i poca paciència.

Sens dubte fou un personatge ben popular, però... com envestir-lo? Fent-ne una investigació biogràfica? Potser és el camí més encertat, però també el més llarg. L'arxiu dels records tampoc no és suficient... Res, demanem a altra gent el què en pensa, tot contestant a la pregunta "Qui era en Pep Xim?" Potser així s'arriba a una aproximació de la consideració popular d'aquest llorençí, sens dubte inexacte i curta, però potser significativa.

Vet-aquí, idò, les respostes que ens donaren:

"En 'Pep Xim' era un personatge molt popular, n'heu fet alguns que no ho eren tant com ell, ni de molt..." "encara me'n record de les cançons de les sarsueles (i en comença una)... lo més fotut, lo més mal d'aconseguir va ésser que sortissin junts a cantar mascles i femelles, aquell temps no

era com ara, no!... llavors això era difícil..." "no va ésser des meu temps, però va estar molt relacionat amb so futbol, fins i tot no sé si ses sarsueles eren per arreplegar fondos p'es futbol..." "era un poc rar, tenia es geni curt, no li podien fer la quantra, tot d'una s'enfadava..." "... era manacorí

i es va posar a festejar aquesta Milorpa... "no puten! pareixia un senyor, venia a festejar en cotxe, i en aquell temps n'hi havia pocs de cotxes... i capellet, i uns guants blancs, i un guardapits... pareixia un marquès...!" (P.R., juny 1994)

"Era un bon organitzador de coses, una bona persona. A més, tenia coneixements artístics i futbolístics, més des primers que des segons..." "...però tenia un gran fallo: li faltava continuïtat en s'entusiasme. Potser es deixava dur per ses males crítiques, i fàcilment, degut an es seu caràcter, abandonava allò que havia iniciat..." "...quasi sempre en sortia malparat degut a no admetre ses opinions d'ets altres..." "...resumint, jo diria que era un home vàlid, i lo que ho demostra és que quan, tant es futbol com ses activitats culturals, estaven en hores baixes,

acudien a ell per ressuscitar-les..." (A.C., juny 94)

"Era un gran homo... hombre, en aquell temps no hi havia gaire cosa, ni costats! que li poguessin ajudar... en Pep no en tenia de costats, era ben totsol..."

"Tenia una tenda de roba i despatxava... antes caseva havia estat un forn de l'amo en Miquel d'es Forn, jo ho he vist,... i antes un cafè que el duia en Caron..."

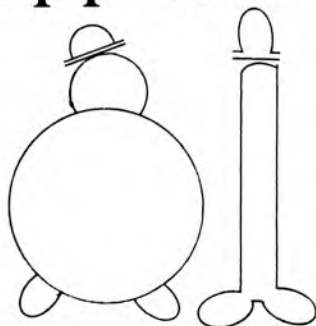
"...adesiara se comentava p'es poble que li havien de fer s'embargo, però mai no l'hi feren..." "...sempre amb abric i corbata, pareixia un senyor... tenia mania a sa mala olor... per fer-lo enfadar un es posava devora ell i començava: "quina pudor!", i ell ben aviat se n'anava..." "...com tota persona tenia bo i dolent, però era un bon companyero... sempre li fèiem pu-

tades, jo a vegades l'afaitava i agafava dos raons... s'enfadava però tenia bon cor..." "...era s'ànima d'es deport i de ses comèdies... si ell no movia no hi havia res, era un bon element, però... havia d'anar davant, eh!, sinó ho enviava a rodar... no li podien fer contrari..."

"La tabernera del puerto", "El tio Pep se'n va a Muro"... en va fer unes quantes, amb en Pep "Marineta", en "Pelleta", en Tomeu "Carbó"... fins i tot una vegada feren representacions a Son Maneta, en es camp de futbol" (J.S., juny del 94)

Potser no hi ha cap necessitat de sintetitzar, amb tres opinions es donen prou coincidències que ens aproximem al seu caràcter, al seu ésser i a la seva força, en un temps i un indret rural, agrícola i de postguerra, és a dir, difícil per a les curolles socioculturals.

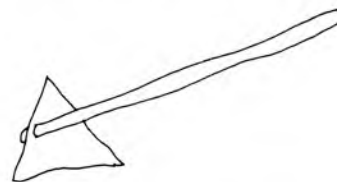
Espipellades

Res de fer deport, ni passar gana, ni prendre pastilles ni xarops, ni empastisar-se d'untures, ni faixes, ni tractaments de cap casta. Si vos voleu amagrir, apuntau-vos an es CDS, a s'UM o an es PSOE, que amb sos disgusts que vos donarà cada vegada que hi hagi eleccions a l'instant estareu més magres que un garrot. Ja ho sé, hi ha ses excepcions que confirmen sa regla.

I si voleu engreixar apuntau-vos an es PP, que es seus no hi caben de goig. Però apuntau-vos-hi prest, que per ventura després de ses eleccions municipals de l'any que ve vos tornareu amagrir, com cada any.

Després de s'estiu, quan es polítics comencin a bravejar -alguns ja han començat- que estan disposats a tornar fer feina p'es poble, podríem aprofitar per donar-los un càvec i una senalla perhom i que se posin a cavar es clot de sa piscina, i per ventura mos sortiria millor de preu...

No i m'han dit que ja hi ha polítics i partits que comencen a fer passes de cara a sa primavera que ve.

Es PP pareix que cerca un nou cap de llista, i es que té ullat no s'acaba de decidir. Es PSM confia en recuperar es dos regidors i vol que es tres de davant tenguin ganes de marxa i ses coses nacionalistes ben clares.

En Bovet no sap on s'ha d'aficar, que deu vots no basten ni per pipes.

En Fal.lera, com que no està segur que li deixin fer sa llista d'UM, diuen que ha comanat a un misser que li prepari una llista d'independents.

Passat s'estiu s'olla començarà a bullir i tornarem fer una altra caragolada.

Josep Cortès

PSOE: una derrota anunciada

Moltes vegades m'he demanat si realment és cert que el poble és savi, tal com diuen els cànons polítics, perquè si realment això fos així el PP ho hauria guanyat aquestes passades eleccions, ja que per mèrits, haurien sigut Esquerra Unida a nivell d'Estat Espanyol i els partits nacionalistes a nivell de la nostra Comunitat, ja que eren, sinó els únics, dels pocs que realment presentaven propostes que defensaven els interessos del nostre país, i a més no havien sigut beneïts pels esquitxos de la corrupció, perquè ja me'n direu que pot ofertar el PP que ja no hagi donat el PSOE? El mateix: centralisme, centralisme i centralisme.

I això que diuen que les urnes sempre duen sorpreses, però jo pens que això no és del tot cert; la victòria del Partit Popular del passat dia 12 de juny no va esser cap sorpresa, era una victòria cantada: Des de feia molts de mesos els mitjans de comunicació -la majoria en mans de gent en certa manera apropiada a les postures de la dreta econòmica més radical- havien anat donant pitja a l'opinió pública perquè això fos així. Els titulars diaris de la premsa, avançant aquesta victòria, magnificant de manera desorbitada un dia i un altre els casos de corrupció que afectaven el govern de la nació i el partit que li donava suport -perquè dels que afectaven el PP, tals com Naseiro, Burgos, Hormaechea, Bon Sosec, Túnel de Sóller, Ses Salines, etc., d'aquests no en parlaven-, tot això demostrava que els poders econòmics d'aquest país començaven a notar que la mamella del PSOE ja no donava massa llet i que es feia necessari anar a cercar-ne una altra, i naturalment aquesta mamella no podia esser altra que la del PP, representada per la gran dreta econòmica que feia més d'una dècada que no la podia xuclar.

Dit tot així, pareix bastant normal que els resultats fossin els que foren, les grans maquinàries electorals -autèntiques màqui-

nes de fer vots, com tenen tant el PP com el PSOE- es posaren en marxa per aconseguir la victòria -el PP- o per evitar-la -el PSOE-, i la veritat és que el sentiment de derrota es va apoderar dels socialistes, mentres que la del PP anava a aquestes eleccions amb afany de guanyador, i ja se sap que no es pot sortir al mig del camp derrotat abans de començar el partit, perquè de segur que es perd.

Des de les darreres eleccions generals el PSOE no guanya per sustos, cada nou cas de corrupció explotava damunt la taula del president del Govern, i amb cada explosió alguns trossos de metralla s'anaven incrustant dins l'ànim d'en Felipe González, i quan encara no tenia la ferida tancada d'una n'hi explotava una altra, i això no hi ha déu qui ho aguanti. Comencen a aparèixer bubotes per tot, no sap de qui es pot fiar, avui és un ministre, demà el governador del Banc de Espanya, demà passat el director de la Guardia Civil i així un dia i un altre, i quan te n'adones que ja no hi ha res a fer, ja és massa tard. Aquesta ha estat la causa de que el PSOE perdés aquestes eleccions, no pel mèrit del rival, perquè lo que es diu mèrit, mèrit no n'ha fet cap, sinó ben el contrari, de tots els casos de corrupció que han sortit a llum pública han sigut els mitjans de comunicació els qui ho han denunciat. El PSOE ha perdut aquestes eleccions per no haver emprat el bisturí d'hora.

Pel que fa al nostre poble, la veritat és que tan sols hi ha hagut un perdedor i aquest naturalment ha sigut el PSOE, que igualment que a altres indrets de la nació espanyola, la ventada pepera l'ha arrossegat a les posicions baixes de la taula de classificació local. Vegeu, en el quadre adjunt, una petita anàlisi comparativa dels resultats obtinguts pels partits representats al nostre ajuntament a les europees de 1989, les generals de 1993 i les europees de 1994. S'exceptua el Foro-CDS perquè els resultats han sigut tan magres que no tenc massa clar si realment tenien interès en aconseguir un bon resultat.

D'aquesta manera, i analitzant els percentatges de votació o d'abstenció que s'han donat en aquestes tres eleccions que hem analitzat, veiem ben clarament que el

TAULA COMPARATIVA DELS VOTS

	1989	1993	1994
PSOE	322	553	254
PP	481	1303	843
PSM	190	374	311
UM		242	229

TAULA COMPARATIVA DELS

	1989	1993	1994
PSOE	23'1	20'8	14'6
PP	34'5	49'0	48'3
PSM	13'6	14'1	17'8
UM		9'1	13'1

PSOE, tant a unes eleccions com a les altres, està disminuint el seu percentatge d'acceptació popular, ja que a les Generals de l'any passat es nota aquesta minva de vots, i que continua en aquestes eleccions amb una pèrdua de quasi tres-cents vots en relació a les europees del 89.

Si analitzam la situació del PP, els seus resultats no difereixen massa en percentatge, per exemple, dels obtinguts a les generals de 1993, i l'augment en relació a les de 1989 no es pot dir que estigui en consonància amb el que ha sigut a molts d'altres indrets, malgrat la diferència en relació als altres partits. Una baixada de 460 vots en tan sols un any es pot considerar important, encara que no es pot ignorar que ha sigut, una vegada més, el partit més votat.

Però si hi ha hagut un partit que realment ha mantingut la seva progressió, ha sigut el PSM. Des de les eleccions europees del 89, el PSM ha mantingut aquesta constant, i està clar que la decisió que va prendre d'anar en coalició amb CIU s'ha demostrat un encert. El PSM ha sigut el partit que precentualment més ha pujat, un 4'22%, la qual cosa vol dir que no tan sols ha mantingut el seu electorat, sinó que la idea nacionalista, si bé poc a poc, va entrant dins l'ànim del votant llorençí.

Unió Mallorquina era la primera vegada que es presentava a unes eleccions europees, si bé no ho ha fet tota sola sinó en coalició amb altres partits d'arreu de

l'Estat Espanyol, i això no és sempre assumible pel votant, principalment quan aquest votant no té massa definit el seu caràcter nacionalista i tot el que això suposa. Unió Mallorquina es va presentar a aquestes eleccions amb una certa humilitat, i jo crec que amb timidesa i naturalment amb una manca de medis notable. I és clar que davant les màquines electorals dels partits estatals poca cosa es pot fer si no tens uns votats que tinguin ben clar que els únics que defensen els interessos dels mallorquins han d'esser partits nacionalistes i mallorquins. Així i tot, els resultats d'Unió Mallorquina no es poden considerar dolents si tenim en compte tot el procés d'aquestes eleccions allà on els dos principals partits del país les han plantejades com si fossin una segona volta de les generals. I si a això hi afegim l'important abstenció, veurem que Unió Mallorquina se situa al segon lloc en augment percentual de vots, amb un 4'02%, just darrera el PSM, el que demostra, com he dit abans, que els partits nacionalistes són els que més han avançat percentualment, i aquesta es la dada a tenir en compte per les properes eleccions municipals i autonòmiques.

Com podem veure a la taula dels percentatges, el partit que més va avançar va ésser el PSM, seguit d'Unió Mallorquina i el Partit Popular; debacle del PSOE, inclòs dins l'onada de càstig que li ha donat l'electorat a rel de tot l'estat espanyol pels casos de corrupció a alts nivells, una tardança en sortir de la crisi econòmica i la necessitat que té el Partit Socialista de tancar d'una vegada les divisions internes que l'han duit a una situació insostenible, i menys per afrontar unes eleccions i guanyar-les.

Pel que fa al CDS poc hi ha que dir, la veritat és que la seva gent ja ho tenia molt clar abans i durant la campanya electoral: ni un cartell, ni una papereta, res de res. 10 vots són el testimoni de tot això.

Però pensem que aquestes eleccions no es poden traslladar a les properes municipals, perquè de segur que els resultats no seran els mateixos, perquè si el poble és savi a qualque moment haurà de dir basta, i perquè els interessos són uns altres i les persones també, i a una illa com la nostra tots ens coneixem.

Ignasi Umbert i Roig

Eleccions europees

A les darreres eleccions municipals de l'any 1991, el PSM-Nacionalistes de Mallorca, amb 237 vots, un 9'1%, va fer uns resultats que ben bé es poden qualificar de dolents. Ens situaren com la darrera força política amb representació al nostre poble. Així i tot, emperò, hem procurat seguir fent feina honestament, defensant sempre el que hem cregut millor pel terme de Sant Llorenç. Per això, és una satisfacció veure que en aquestes darreres eleccions el PSM-Nacionalistes de Mallorca, amb 311 vots i un 17'82% se situa com a segona força política del nostre terme municipal.

Si aquests resultats es donen a unes eleccions on tan sols un 48% dels electors ha anat a votar, i on el vot al PSM-Nacionalistes de Mallorca sempre havia estat més baix que a unes eleccions municipals, podem afirmar que el nostre vot, a diferència d'altres partits, es va afiançant d'una manera lenta, però progressiva.

Que partits com UM, amb la batalla de Sant Llorenç i quatre regidors, o el PSOE amb el govern de Madrid i la seva propaganda televisiva, quedin darrera el PSM-Nacionalistes de Mallorca, ens dona una gran força i una gran il·lusió per anar a les properes eleccions municipals i autonòmiques a treure un resultat que permeti canviar una política que no ha tengut en compte l'opinió i els interessos del poble.

Volem, des d'aquí, donar les gràcies a tots els qui ens han votat, perquè aquest vot és el millor reconeixement a la nostra feina.

Amb aquest recolçament seguirem fent feina per millorar el nostre poble, i lluitarem perquè els tres eurodiputats de la nostra coalició ens defensin amb força a Europa.

PSM-Nacionalistes de Mallorca

Partit Popular

SANT LLORENÇ-SON CARRIÓ

La junta local del Partit Popular vol agrair profundament a tots els seus afiliats, simpatitzants i electors en general el recolçament rebut a les eleccions europees celebrades el passat dia 12 de juny. I també l'exemplar i correcte comportament dels ciutadans d'aquest municipi.

Aquests resultats ens comprometen a seguir treballant cada dia amb més fermesa, honestat, responsabilitat i sacrifici si és necessari. Farem tot el que estigui al nostre abast per no defraudar mai els qui han confiat en el nostre partit.

Molt agràits i una forta estreta de mans a tots.

Escola

El dia 18 de juny se celebraren a Sóller les VI Olimpíades Infantils, organitzades pel Comité Comarcal per a l'Esport en edat escolar.

Hi participaren 10 centres de Mallorca, entre els quals hi havia 72 nins de les escoles de Sant Llorenç i Son Carrió, que obtingueren uns resultats realment espectaculars:

Bàsquet infantil femení	1eres
Handbol cadet femení	1eres
Bàsquet benjamí femení	1eres
Bàsquet infantil masculí	2ons
Handbol cadet femení	3eres
Bàsquet benjamí masculí	2ons
Bàsquet benjamí femení	4rtes
Voleibol cadet femení	2ones

En atletisme, Gabriel Nebot Pons va aconseguir la medalla d'or en els 60 mts. lllisos.

Enhorabona a tots els participants.

DEFUNCIONS

* El dia 21 de maig es va morir el llorenç Sebastià Planisi Riera, de *Son Galianeta*, a l'edat de 84 anys.

Feia de conrador, i en els darrers anys havia perdut la vista. Descansi en pau.

* El 27 del mes passat, a Cala Millor, va morir el ciutadà suís Philip Bächler, que tenia 68 anys. Fou traslladat al seu país. Al Cel sia.

* El dia 11 de juny ens va deixar en Bartomeu Soler Arrom, *Costitxer*, als 62 anys d'edat. Feia de picapedrer i era molt afeccionat a la columbofflia.

De jove va voler provar fortuna a França, juntament amb en Llorenç Comfís i en *Sanson*, però no li va anar bé. Al Cel sia.

* Dia 15 de juny va morir a Son Carrió en Llorenç Jaume Rigo, el pare de la perruquera Aina *Roseta*. Tenia 79 anys i vivia a un molí que havia comprat per Son Carrió. Que el vegem en el Cel.

* Dia 20 de juny va morir la llorencina d'adopció Isabel Barbero Torres, que fa ja molt anys que va venir a viure amb nosaltres. Tenia 86 anys.

COMUNIONS

El dia 15 de maig, a la parròquia de Sant Miquel, a Son Carrió, combregaren els al.lots de la fotografia, qui, d'esquerra a dreta i de dalt a baix, són els següents:

Emilio López Vílchez, Miquel Àngel

Femenias Puigròs, Pere Sureda Planisi, Jaume Femenias Puigròs, Miquel Sancho Calafat, Antonio López Vílchez, Joan Manuel Roma Galmés, Isabel Fullana Riera, Catalina Neus Llull Galmés i Naomi Riera Aguilar.

Dia 5 de Juny, a Sant Llorenç, combregaren les nines de la fotografia, que són na Rosa Forteza Nicolau, na

Sílvia Roig Pomar i na Isabel Domenge. Enhorabona a tots els que enguany han pres la primera comunió.

NOCES

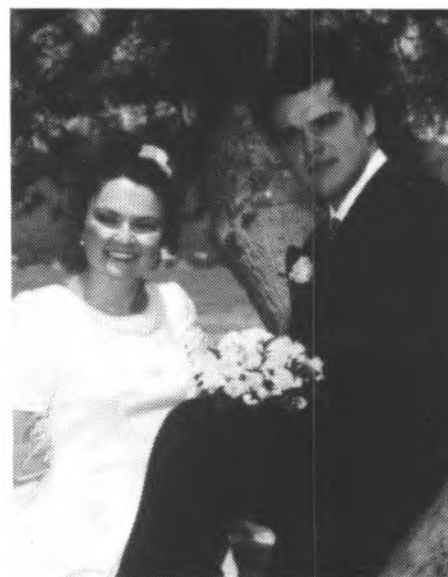
El 29 de maig va combregar na Catalina Maria Vives Genovart.

* El dia 21 de maig en José Martínez García, natural d'Albacete, i la britànica Clare Ethel Ann Hills, es casaren davant el jutge de pau de Sant Llorenç. Que no sigui res!

* El 4 de juny, els llorencins Antoni Bauzá Domenge i Margalida Sansó Sánchez feren l'esclafit, aquesta vegada per l'església. En els darreres mesos han estat de les poques parelles de llorencins que s'han casat, ja que gairebé sempre n'hi havia algun d'extern.

Aprofitam l'avinentsa per donar l'enhorabona a les dues noves colles.

Isabel Nicolau i Aina Simonet

Tercer Certamen de Pintura S'Illot '94

L'associació de veïns "Es Riuet" de S'Illot convoca el TERCER CERTAMENT DE PINTURA - S'ILLOT '94 d'acord amb les següents BASES:

En Guillem Comas Salas també va rebre la comunió el 29 de maig.

Si no ens hem errat de comptes, tenim, idò, que entre Sant Llorenç i Son Carrió enguany han combregat quinze nins i nines, amb la qual cosa podem assegurar que la continuïtat de la tradició religiosa està pràcticament assegurada.

- 1.- El S'Illot '94 queda obert a pintors de qualsevol nacionalitat.
- 2.- Cada participant podrà presentar un màxim de dues obres originals i no premiades a altres concursos.
- 3.- El tema estarà relacionat amb la mar.
- 4.- Es podrà utilitzar qualsevol tècnica sobre tela o fusta.
- 5.- Les obres tendran unes dimensions mínimes de 92x73 i màximes de 195x130, enva-sades amb un llistó.
- 6.- Les obres es presentaran firmades per l'autor, i aniran acompanyades d'una fitxa amb les dades personals.
- 7.- El termini d'admissió finalitzarà el 31 d'agost de 1994, i s'entregaran a la recepció de l'hotel PERLA.
- 8.- L'entitat organitzadora se'n cuidarà de les obres, però no es responsabilitza de les avaries que s'hi puguin produir.
- 9.- Hi haurà una selecció prèvia de les obres presentades.
- 10.- Es concedirà un únic premi de 300.000 ptes., donades per la Pastisseria S'Illot, i l'obra premiada passarà a propietat de l'entitat patrocinadora. També es podran concedir les mencions d'honor que el jurat consideri oportú.
- 11.- El premi no es podrà dividir ni ser considerat desert.
- 12.- El jurat estarà integrat pel pintor Toni Dionís, els arquitectes Neus Iniesta i Guillem Oliver, i els periodistes Gaspar Sabater i Biel Massot. Actuarà de secretari un membre de l'associació.
- 13.- Les obres no premiades podran ser retirades dins un termini de 30 dies després de ser clausurada l'exposició.
- 14.- Els pintors que ho desitgin podran indicar el preu de venda.
- 15.- La participació en aquest certamen implica l'acceptació de les bases i renuncien a qualsevol reclamació.

Prevenió del consum d'alcohol des de la família

L'alcohol és la droga més antiga i la més arrelada dins de la nostra societat i en les nostres costums. El vi ha estat tradicionalment un acompanyant bàsic a les nostres menjades, per això popularment se'l considera un aliment i poques vegades es veu perillós. Així doncs, l'alcohol és socialment acceptat i tolerat. Aquesta influència fa que l'alcohol s'introdueixi com un element que forma part del consum habitual familiar al mateix nivell de normalitat que els productes bàsics.

Com influeix la família en el consum d'alcohol?

El consum d'alcohol és un fenomen de caràcter mundial amb determinants econòmics i polítics; la seva solució no pareix estar al nostre abast. Encara que generalment es tenguí aquesta idea inicial, tots poden fer alguna cosa per millorar la situació.

Comencem per analitzar breument com s'introdueix poc a poc l'hàbit d'ingerir alcohol des de molt nins, observant els costums familiars.

A moltes famílies es consumeix alcohol a les menjades o festes familiars en quantitats excessives. Els fills, en aquestes ocasions, comencen a ingerir alcohol mesclat amb aigua o gasosa, sense donar-li importància al fet i sense adonar-nos que d'aquesta manera van augmentant poc a poc les quantitats i la tolerància. Desconexim quin és el risc d'aquest ús, els seus efectes a llarg termini, i no pensam que aquesta actuació familiar pot influir en els fets socials.

Les famílies, quasi en broma, conviden a provar l'alcohol als nins a les festes familiars (noces, bateigs, aniversaris, comunions). Expressions com: "mirau com li agrada el xampany", o "mirau-lo, beu com un homonet" són conegudes per tothom, sense veure-ho com a punt d'inici, de desconeximent, de preparació per un contacte posterior del nin amb les begudes alcohòliques.

En nombrosos estudis realitzats sobre el consum d'alcohol s'ha arribat a aquesta conclusió:

Existeix una relació significativa entre el consum d'alcohol i altres drogues per part dels pares i el consum dels fills.

No ens cansarem de dir que per als fills, allò que fan els pares té més importància que el que diuen, i aquesta imatge just es pot anul·lar amb un altre comportament contrari, molt poques vegades amb paraules. És molt necessari que els pares siguem coherents amb el que deim als nostres fills.

No es poden esperar molts bons resultats si el pare diu que "beure és dolent" tenint constantment un tassó a la mà.

Quant a la prevenció de consum de drogues il·legals, només volem recordar ara que comença amb la prevenció de les legals (tenint un autocontrol de les drogues legals).

Així idò, els pares hauran de predicar amb l'exemple: la prevenció consisteix en no ser un consumidor habitual o compulsiu.

La família és qui ha d'educar els fills a poder divertir-se sense la necessitat de consumir alcohol, i potenciar els hàbits i aficions saludables, promocionant l'esport i les activitats de temps lliure.

Perquè els nostres fills tinguin els costums i hàbits saludables comença pel fet de què nosaltres també els hem de tenir. Per això compartir amb ells les activitats de temps lliure és una manera de fer prevenció.

Decàleg de prevenció familiar

- * No oferir mai alcohol als fills.
- * No enviar als fills a comprar begudes alcohòliques.
- * No incitar els nins a beure alcohol a festes.
- * Ensenyar els fills que per divertir-se

no cal consumir alcohol.

* Promocionar les begudes saludables (sucs de fruites, llet, infusions, aigua...).

* No utilitzar l'alcohol per calmar refredats, mal de queixal o altres formes de malestar.

* Evitar el consum abusiu d'alcohol, tabac, fàrmacs, etc. a les cases.

* Fomentar l'esperit crític dels fills davant els anuncis publicitaris sobre l'alcohol.

* Fomentar l'esport i les activitats de temps lliure.

* Exigir que s'apliqui amb rigor el decret de 1982 en matèria de prohibició de venda i consum d'alcohol i tabac als menors de 16 anys.

Pep Galmés

Tal dia com avui

ARA FA 70 ANYS

* Que el Cardassar va jugar el seu primer partit, al *Camp Roig*.

L'aliniació probablement fou la següent: Bartomeu Galmés, Mateu Ueu, Martí Capirró, Miquel Mosca, Guillemet, Miquel Lluent, Josep Madona, Miquel Madona, Ramon d'es Forn, Guillem Mec i Josep Mosca.

ARA FA 60 ANYS

* Que s'inaugurà el camp de futbol de *Sa Cova*.

ARA FA 50 ANYS

* Que l'Ajuntament acordà construir les escales de l'estació del tren.

Viatges Ultramillor

Agència de viatges del grup A, títol 999

Carrer del Sol, 19
Tel. 585720

Cala Millor (Mallorca)

Meteorologia

Comentari an es mes de maig

Hi ha un acudit foraster que diu: *"Febrero revuelto, marzo ventoso y abril lluvioso, sacan a mayo florido y hermoso"*.

Però enguany ha estat un maig extremadament sec i només ha plogut als voltants de 10 l/m². I això no seria res si tenguéssim una quantitat raonable d'aigua acumulada en es subsol, però ni això tenim. Arribam a s'estiu amb unes condicions hídriques comparables a si mos trobàssim a principis d'agost, la qual cosa fa pensar en un estiu difícil p'es conreus de secà. Ara mateix, a qualsevol lloc de ses mun-

tanyes d'es terme, a sa cara orientada an es sol, càrritx, pins petits, ullastres, estepes i altres plantes que no tenen s'arrel fonda ja s'estan mustiant.

I per lo que respecta a sa calor, a finals de mes, per acabar d'eixugar s'esponja, una entrada d'aire moresc mesclat amb pols va fer pujar sa temperatura fins an es 33 o 34°. A ses anotacions d'es darrers set anys no tenim cap maig amb temperatures d'aquesta altura, ni tampoc mitges que superin sa d'enguany: 19'1°.

Què passara? Per lògica serà un estiu terriblement sec que ets arbres menys afavorits no podran resistir, i es pous també es veuran afectats, uns més que ets altres.

Per sistema, aquesta és sa realitat més probable. Jo voldria equivocar-

me, i com més millor, perquè sempre s'ha de comptar amb so factor sorpresa i hem tengut estius ben humits que ha plogut més de lo normal. A lo millor enguany serà un d'aquests...

Sa pluja acumulada durant es darrers anys, des d'es primer de gener fins a's 31 de maig ha estat aquesta:

1994	110'6
1993	215
1992	243
1991	416
1990	213
1989	247
1988	237

Xesc Umbert
6 juny 1994

Lleure a lloure

L'associació juvenil *Lleure a lloure* ja ha començat a preparar les activitats d'aquests mesos d'estiu i de les properes festes de Sant Llorenç i de la Mare de Déu Trobada.

De totes aquestes activitats podem destacar una excursió a Cabrera, un curs d'iniciació a la fotografia i una campanya de promoció de la salut.

L'excursió a Cabrera s'havia de dur a terme el passat dia 26 de juny, però degut a la manca de participants els responsables de l'organització es veieren obligats a haver-la de suspendre.

El curs d'iniciació a la fotografia serà impartit per Miquel Àngel Dora. Es realitzarà els dissabtes dies 2, 9, 16 i 23 de juliol, de 19 a 21 hores. Constarà de part teòrica i de part pràctica. A més de conèixer els components de la màquina fotogràfica, el seu maneig, les tècniques bàsiques... es posaran en pràctica tots aquests coneixements en la sessió pràctica.

Prest sortiran al carrer els cartells

de la campanya de promoció de la salut que l'associació organitza conjuntament amb la Secció de Promoció de la Salut del CIM i els Serveis Socials municipals.

En aquesta campanya es tractaran temes tan importants com la *prevenció d'embarassos, la prevenció del consum de drogues i l'educació alimentària*. Les sessions es realitzaran mensualment els divendres a vespre, a ca Ses Monges, fins al mes de desembre. Apareixeran els cartells informatius pertinents amb antelació a la celebració de les sessions.

S'espera que hi hagi una major as

sistència a aquestes activitats, i que no succeeixi el que ha passat amb les darreres.

El proper mes s'informarà detalladament de les activitats previstes per a les festes. *Ara, com sempre, és la millor hora per fer-nos arribar les vostres propostes, idees, suggeriments...*

Volem aprofitar aquestes línies per recordar a tots aquells socis que fa més d'un any que formen part de l'associació, que poden passar pel banc de Crèdit Balear, el de la Plaça, per renovar la inscripció. Només són **1.200 pessetes a l'any.**

Ànims!

— CIAL. —

— PUIG C.B. —

—INSTAL·LACIONS SANITÀRIES—

C/. NOU, 37 - Tel. 83 82 99 SANT LLORENÇ

Míting

Dia 4 de juny, a la rectoria, i dins els actes de la campanya electoral, es va dur a terme un míting del PSM-Nacionalistes de Mallorca. Varen intervenir Pere Sampol, portaveu del PSM al Parlament de les Illes Balears, Joaquim Molins, Conseller de Turisme, Transports i Comunicacions de la Generalitat de Catalunya i Antoni Sansó, diputat i regidor de l'Ajuntament de Sant Llorenç. Quan varen acabar les intervencions dels tres ponents es va convidar el públic assistent a un tros de coca i se l'obsequià amb una alfabetguera per espantar els moscards que tant ens molesten a l'estiu.

Si no estam mal informats, sembla esser que fou l'únic míting per aquestes eleccions europees que va haver-hi a Sant Llorenç; les altres forces una de dues, o ja tenien clar que anaven directes a Europa o no els interessava gens ni mica tenir una representació al Parlament de Brusselles.

Cabrera

L'Associació Juvenil havia organitzat una excursió a Cabrera, que no es pogué dur a terme perquè la resposta popular va ser quasi nul·la. Alguns membres de l'associació es varen mostrar un poc decebuts, ja que esperaven poder omplir les places disponibles sense massa problemes. També la sorpresa s'apoderà dels organitzadors degut a què aquest acte era un dels més sol·licitats pels joves llorencins. El preu, que incloïa el trasllat amb autocar fins a la Colònia de sant Jordi i el vaixell, era de 2.000 pessetes per als socis i 2.700 per als no socis. Estava previst realitzar-se diumenge 26. Descansi en pau.

Futbol

El club esportiu Cardassar ha complit el seu objectiu principal de mantenir-se a la 3ª Divisió Nacional; sense

cap dubte es tracta d'una bona notícia per despedir aquesta junta directiva que deixa el càrrec.

Els nous encarregats pareix que seran encapçalats per Joan Santandreu *Paler*. També es comença a parlar del capítol d'altres i baixes, ja que hi ha diversos jugadors que han rebut ofertes d'altres equips de la 3ª Divisió (J. Sancho, Ramon, etc.) i podrien abandonar la disciplina granotera.

Places

Les obres de la plaça dels morers, situada a la carretera d'Artà, continuen. Els operaris de la brigada van fent-hi feina i ja s'han construït les parets de pedra i s'han eixamplat les voravies fins a la fusteria del final del poble.

Aquesta plaça resultarà una millora considerable per a l'embelliment del poble. Esperem que a aquestes iniciatives tan bones se n'hi afegeixin d'altres en altres indrets del poble.

Escola de música

Ha dit n'Àpol·lònia Galmés que possiblement els cursos de música acabien. No en sabem gaire cosa més, però na Polita no ha volgut fer la bategada perquè estava una mica empardalada.

Eleccions europees

Dia 12 de juny i amb més participació de l'esperada, se celebraren les eleccions europees. Cal destacar que el percentatge de participació a Son Carrió i a Cala Millor va fer davallar el percentatge de Sant Llorenç poble.

No hi va haver cap incident. Va guanyar per ampla majoria el PP, com era d'esperar; el PSM va pujar considerablement i es converteix en la segona força a Sant Llorenç. El PSOE és la tercera gràcies als vots de Son Carrió i Cala Millor. És important destacar que la força política amb més

afiliats, batle i govern a l'Ajuntament, UM, és la quarta. L'enhorabona al PP, el nostre condol al CDS (Resquiescat in pacem).

El Corpus

Dia 5 de juny, diumenge davant el dijous del Corpus, es varen dur a terme els actes per a la commemoració de la diada. Consistiren en l'ofici solemne i després la processó pels carrers de costum.

Aquests actes es varen haver de realitzar prestet, ja que va haver de venir un capellà de fora poble. Els carrers de Sant Llorenç estaven tots enramats amb banderes espanyoles, domassos i flors pels carrers on passava la processó. Va haver-hi molta participació popular i la novetat d'enguany fou una carrossa que portava la custòdia davall el pal·li, tot endomassat, i unes nines vestides d'angelets davant, davant que tiraven flors pel carrer.

Festes

Els tècnics de l'Ajuntament de Sant Llorenç ja han començat a treballar per organitzar els tornejos de futbol i bàsquet de les festes patronals. Les seues de les inscripcions són el bar Glopel (futbol) i el bar can Neula (bàsquet). Per més informació podeu dirigir-vos al telèfon 569549.

Curs de natació

El servei d'esports de l'Ajuntament de Sant Llorenç organitza un curs de natació a la piscina de Sa Gruta.

L'activitat esportiva es durà a terme durant els mesos de juliol i agost.

Ja que no tenim piscina municipal, per ventura podríem arribar a un acord amb l'amo de Ses Toltes, i així s'estalviarien els desplaçaments: podrien utilitzar el safareig de les cases!

**Dolors Sánchez, Joana Domenge
Joan Fullana i Pere Santandreu**

LIRA D'OR

Juny de 1994

Especial GOETHE

Traduccions de Jaume Galmés

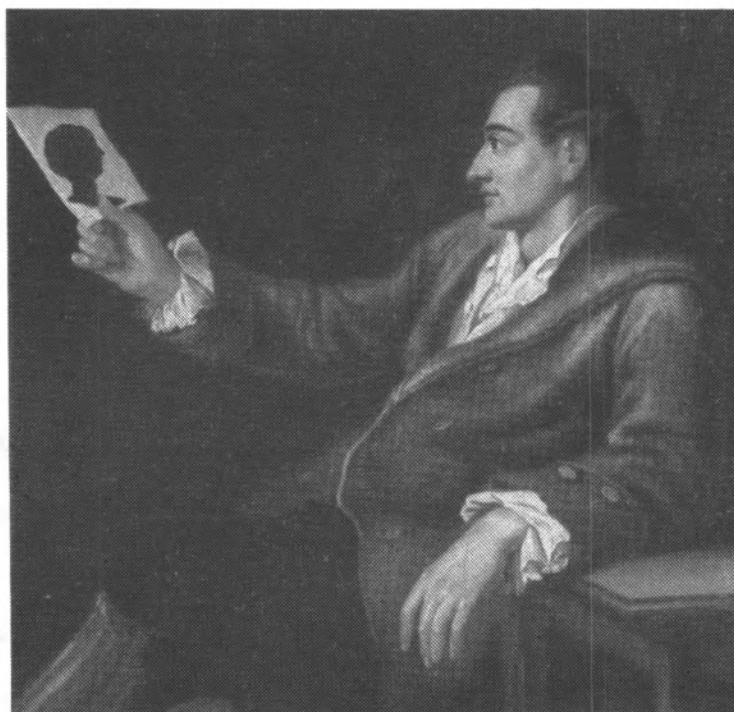
A Itàlia

Si t'estim, no ho sé.
Just un cop t'he vist el rostre,
just un cop t'he vist els ulls,
deslliurant el meu cor de tota pena.
Déu ho sap, com tant de bé m'és pervingut!
Si t'estim, però, no ho sé.

A ANNETTE

Esmentaven en els seus llibres
els antics antany els déus,
les Muses i els amics,
emperò cap l'estimada;
per què no dec jo, Annette,
tu, que m'ets divinitat,
Musa i amic i tot,
tampoc en aquest llibre
fer esment del teu nom estimat?

LEIPZIG, 1765-1768

Als 27 anys

EL CAMINANT, de Goethe

(Traducció de Jaume Galmés)

Caminant

Déu et beneesqui, dona jove,
i el teu infant de mamella
al teu pit!
Deixa'm en aquesta paret de roca,
a l'ombra de l'om,
llançar la meva càrrega
i reposar devora teu.

Dona

Quin ofici t'empeny,
amb aquesta calor,
a travessar el polsegós sender?
Transportes mercaderies
de la ciutat al camp?
Te'n rius, estranger,
de la meva pregunta?

Caminant

No duc cap mercaderia de la ciutat.
Fred esdevindrà ara el vespre;
Mostra'm les deus
on t'abeures,
estimada al.lota!

Dona

Aquí, pujant el camí de roca.
Vés-hi al capdavant! A través de la garriga
el camí mena a la meva cabanya,
on hi visc,
a la deu,
jo hi bec.

Caminant

Marca la pista l'ordenada mà de l'home
entre el matollar!
Aquesta pedra no l'has unida tu,
Natura rica a escampar coses!

Dona

Una altra endalt!

Caminant

La molsa cobreix un arquitrau!
Et reconec, esperit de les imatges!
Tens el teu segell estampat a la pedra.

Dona

Una altra, estranger!

Caminant

Trepig una inscripció!
No es pot llegir!
El camí vos ha trasmutat,
profundes i sepultades paraules,
que amb el fervor del vostre mestre
heu de mostrar a mil néts.

Dona

T'admires, estranger,
d'aquesta pedra?
Allà dalt n'hi ha moltes
envoltant la meva cabanya.

Caminant

Allà dalt?

Dona

D'iguals a l'esquerra,
amunt, entre les mates;
aquí.

Caminant

Muses i Gràcies!

Dona

Això és la meva cabanya.

Caminant

Un temple enderrocat!

Dona

Aquí, de moment, cap avall
brolla la deu,
jo hi bec.

Caminant

Candent et mous
damunt la teva tomba,
Geni! Damunt teu
trabuca junta
la teva peça mestra,
oh immortal!

Dona

Espera, duré un vas
perquè puguis beure.

Caminant

L'heura ha vestit la teva
gràcil imatge dels déus.
Com aguantau
des del piló,
parella de columnes!
I tu, solitària germana allí,
com vosaltres,
obscuras moltes sobre el cap sagrat,
majestàtiques, en dol, contemplau
la destrossada
als vostres peus,
la vostra germana!
A les ombres de la romeguera
es mou piló i terra,
i l'alta herba s'hi agita.
Estimes així, Natura,
la teva peça mestra de la teva peça mestra?
Insensible destrosses
el teu santuari?
Hi sembres cards?

Dona

Com dorm l'al.lot!
Vols descansar a la cabanya,
estranger? O t'estimes
més romandre a la serena?
Fa fred. Agafa l'al.lot,
que jo vaig a treure aigua.
Dorm, estimat, dorm!

Caminant

Dolç és el teu repòs!
 Com, nedant en celestial
 salut, alenes tranquil!
 Tu, nat sobre restes
 sagrades del passat,
 descansi llur esperit en tu!
 Talment dels qui no floten
 gaudirà cada dia
 del mateix sentiment dels déus.
 Plena de germen, es bada,
 meravellosa joia,
 l'esclatant Primavera,
 i brilla sobre el teu company!
 I es marceix la coberta de la flor,
 llavors baixa del teu pit
 el fruit ple
 i madur a l'encontre del fill!

Dona

Beneït sia Déu! -I encara dorm?
 No tenc res més per a la fresca beguda
 que un tros de pa, això puc oferir-te.

Caminant

T'ho agraesc.
 Com meravellosament tot floreix entorn
 i verdeja!

Dona

El meu home aviat
 arribarà a casa
 del camp. Oh queda't, queda't, home!,
 i sopa amb nosaltres.

Caminant

Viviu aquí?

Dona

Aquí, entre parets mig esbucades.
 La cabanya construï encara mumpare
 de teules i pilons de pedres:
 aquí vivim.
 Ell em donà un agricultor
 i morí en els nostres braços.-
 Has dormit, cor estimat!
 Que és d'eixerit, i té juguera!
 Pilet!

Caminant

Natural!, eternament germinadora,
 procures a cada un el gaudi de la vida,
 tens els teus fills tot maternalment
 amb l'herència tramitada d'una cabanya.
 Alt construeix l'oronella a la cornisa,
 impalpable, talment adorn
 on viure;
 l'eruga recobreix la daurada branca
 amb la casa d'hivern per a la seva cria;
 i tu adobes entre el passat
 sublim enderroc
 per a la teva necessitat
 una cabanya, oh home,
 gaudeixes damunt tombes!-
 Adéu, dona feliç!

Dona

No et vols quedar?

Caminant

Déu vos conservi,
 beneesqui el vostre al.lot!

Dona

Sort en el teu camí!

Caminant

On em condueix el caminó
 allà sobre la muntanya?

Dona

A Cuma.

Caminant

És molt enfora?

Dona

Tres bones milles.

Caminant

Adéu!
 Oh guia el meu camí, Natura!
 L'estrager-viatger,
 damunt tombes
 sagrades del passat
 camín.
 Guia'l cap al Lloc Protegit,
 cobert a l'entrada pel Nord
 i on un bosquet d'àlbers
 resistesqui els raigs del migdia.
 I regressi jo llavors,
 al vespre,
 a la cabanya,
 daurada pel darrer raig del sol,
 deixa'm ser acollit talment per una dona,
 amb l'al.lot als braços!

Viatge a l'Estació Z

Capítol 15: Just one Night (Part 3 de 6)

Xavier Morell - Setembre 1993

De com visqueren cada un dels viatjants de l'Estació Z la nit anterior a l'arribada d'en Joe, qui basant-se en un quadern escrit pel vell Bob l'any 1968, canviarà per sempre les seves vides. Avui: Sam.

"Vaig apunyalat el sol amb les emocions del meu gran amor; gat d'illusions"

Com és que vénis ara, petita? També et trobes sola com jo? T'havia escrit perquè en Jim et posàs música i ara ja veus, et passeges nua pel carrer. No ho hauries de fer. No està bé. No et moguis, et vestiré jo mateix. D'acord, tens raó, no és un gran vestit però què esperes d'un pobre home que no sap sinó siular. T'agraesc que et quedis a fer-me companyia, però no facis massa renou, no vull que ens vegin. Mira, són allà davant: els viatjants de l'Estació Z. Es reuneixen vora el foc i comparteixen coses: la botella de vi (com l'enyor), somriures, converses, cançons; qualsevol cosa. Era el més paregut al Paradís que he conegut, però jo no tenia res per compartir, així que ara estic en una mena d'exili voluntari. Des de quan duc ulleres? Oh, és una història molt llarga. (Veure Capítol 10).

"Amor" és un tir a l'ull de la raó, "felicitat" mentida dels anuncis de televisió... i el sol i els niguls jugant a l'amagatall... el sol és l'amor dels que canten la meua cançó"

Mira, ara estan jugant al joc de les màscares. Ens acostarem una mica a veure què fan, és un joc molt divertit. Merda,

ja m'he perdut l'exposició del vell Bob.

Ami: La meua vida va canviar arrel d'un poema de Carton Smith titulat "Sonata de les tres merdetes", vaig perdre el control. Record que la meua primera obra va ser una escultura d'homenatge a l'empresari, aquí va ser quan vaig comprovar el mal gust de la gent, no van entendre el simbolisme d'usar cap reals. Llavors vingueren les influències de la gent que freqüentava. Vaig arribar a tenir una relació molt intensa amb Charles Manson qui em cantà les excel·lències de torturar, violar, sodomitzar, decapitar i enterrar els membres femenins de la família. No vaig pensar a demanar-li què feia amb els masculins. Llàstima que la policia em capturàs però, per sort, vaig poder aconseguir els favors del rector (una persona molt influent en segons quines esferes) que simula que segueix una cura de desintoxicació a canvi que de tant en tant li porti alguna ànima esgarriada.

Jim: La música és el meu refugi espiritual, davant els excessos de la meua vida anterior. Degut a una educació excessivament repressiva i conservadora, mai vaig atrevir-me a demanar a una al.lota per sortir (després vaig descobrir que no necessitava les paraules). Als quinze anys

vaig començar a masturbar-me ple de remordiments, els quals fugiren quan vaig arribar a fer-me'n dotze cada dia. Als 21 ja ho tenia tan avorrit que vaig seguir una al.lota mentre jugava amb un ganivet que duia dins la butxeca de la gavadina. No pensava posar-l'hi al coll, ni fer tot el que li vaig fer després (la feinada que em va dur fer net el pis). De totes maneres aquella al.lota va obrir-me nous camins que em fascinaven. Vaig acabar al Pol Sud follant-me petites foques blanques que reventaven quan jo arribava a l'orgasme.

Kim: Jo, uh... som molt... uh, tímida... Primer en Dan.

Dan: Jo no sé de què parlau. Jo som en Dan, així com em coneixeu de sempre. No sé què voleu de jo.

No tio, mal fet, com pots anar així pel món? A veure qui ho comprovarà... Òstia en Jim quin ganivet. No miris. pobre Dan, vertaderament no duia màscara.

"Vaig apunyalat el teu amor amb el meu coet rosella, botxí de la teua flor, en aquest mar sense ones".

La cançó "Puñales de amor", de Soul Bissontes, pertany a l'EP "Corazón Veloz" (autoeditat, 1992). Lletra i música: Pablo Cobollo. Apdo. 116050. 28080 - Madrid.

"SA BOTIGA ECOLÒGICA"

C/ST. LLORENÇ, 49 TF i FAX 83 80 90

07530 ST. LLORENÇ DES CARDASSAR

A LA SEVA DISPOSICIÓ:

* ALIMENTACIÓ VEGETARIANA
INTEGRAL
MACROBIÒTICA

* FRUITES I VERDURES DE TEMPORADA
I DE CONREU ECOLÒGIC DE LA
FINCA DE "SA TAULERA".

* REMEIS FLORALS
"SORIA NATURAL"

* COSMÈTICA NATURAL, SENSE QUÍMIQUES

* PLANTES

* CONSULTA NATURÒPATA

Queixa contra l'Ajuntament

Josep Cortès

Amb el prec que la publiquem a Flor de Card i en facem un comentari, l'altre dia na Catalina Pont em va dur la present instància dirigida al batle de Sant Llorenç, la qual va tenir entrada a l'Ajuntament el 3 de setembre de l'any passat. Ens hem limitat a traïr-la:

Catalina Pont Melis, major d'edat, veïna de Sant Llorenç, amb domicili al carrer Ordines, núm. 13 i proveïda del DNI núm. 78186812, davant l'Ajuntament de Sant Llorenç formula Reclamació Prèvia a l'exercici d'accions civils a l'empar dels articles 120 i següents de la Llei de Procediments Administratius, en base als següents

FETS

Primer.- Que la sotasignat és propietària d'una finca situada a Sant Llorenç coneguda amb el nom de Son Formiga, i que està entre els carrers Mossèn Galmés i Sa Teulera (ran del torrent i prop del camp de futbol).

Segon.- Que fa aproximadament uns set mesos, a conseqüència de la realització de les obres per a la canalització de les aigües residuals, l'empresa Melchor Mascaró, a la qual s'adjudicà la concessió, va efectuar excavacions de per llarg i de través a l'esmentada finca, a fi de col·locar-hi tuberies, havent estat la sotasignat greument pertorbada. Aquesta ocupació i la posterior execució de les obres, executades per ordre de l'Ajuntament, en cap moment li ha estat comunicada.

Tercer.- Que tot d'una que va tenir coneixement d'aquesta ocupació, la

sotasignat va anar a l'Ajuntament a demanar explicacions i a requerir-lo per a què tregués les tuberies de la finca, obtenint el compromís verbal de que així es faria, cosa que fins ara no s'ha fet.

Quart.- Que la sotasignat es considera perjudicada, i sol·licita formalment mitjançant el present escrit la retirada immediata de les tuberies instal·lades a Son Formiga, i que es deixi la finca en el mateix estat en què es trobava abans de la pertorbació provocada per l'actuació de l'Ajuntament.

Per tot l'exposat, i basant-se en els preceptes jurídics d'aplicació al cas

SOL·LICITA

Es tenguí per formulada la present reclamació, i, previs els tràmits oportuns, disposi la retirada immediata de les tuberies a les quals fa referència en el cos d'aquest escrit, atorgant a aquest el caràcter de pressupost processal per a la interposició de la pertinent demanda en via judicial per al cas d'incompliment.

Sant Llorenç, primer de setembre de 1993.

Si és verídica la informació que ens han facilitat i no hi ha altres coses que no sabem, davant aquesta actuació absolutament irregular de l'Ajuntament pens que es poden fer diverses consideracions, entre les quals destacaria aquestes quatre:

Si a la resta del municipi les tuberies van pel carrer, en el tram de la carretera d'Artà situat entre el camí de Calicant i el torrent -davant ca n'A-gustí-, no tenen perquè anar per un pas particular i per una finca privada, ja que totes les cases tenen entrada per l'esmentada carretera i no hi ha cap impediment que ho impossibiliti.

Si per qualsevol motiu consideraven

millor que anassin per la part de darrera i tots els afectats hi venien a bé, el primer que havien d'haver fet era arribar a un acord amb la propietària del solar, que és una vergonya que invadeixin una finca privada sense ni tan sols haver avisat els implicats del que pretenien fer.

Després de set mesos d'haver reclamat verbalment i d'altres nou d'ençà que va presentar la instància -en total, prop d'un any i mig-, encara ara no li han donat una resposta formal, fet que demostra que les autoritats locals tenen molt poc respecte per la justícia i per les reclamacions dels veïnats.

Si un dels beneficiats per no haver d'alçar les rajoles d'una casa de la seva propietat -o, almanco, de la seva família- és l'encarregat de les canalitzacions, en Bartomeu Mestre, tindre, potser, una de les claus d'aquesta irregular actuació per part de l'Ajuntament. Amb tots els que he comentat el tema hem estat d'acord en què és absolutament inadmissible que per estalviar-se unes pessetes -que la resta dels llorencins hem hagut de pagar religiosament-, el principal responsable de les obres del clavegueram consenti en perjudicar descaradament un altre veïnat i condicioni d'aquesta manera el futur de la finca per qualsevol obra d'infraestructura que s'hi vulgui fer. Si ell és part interessada en l'assumpte i tengués un mínim de dignitat no hauria permès de cap manera l'ocupació il·legal del solar, i s'hauria estalviat que els llorencins dubtàssim, una vegada més, de la seva imparcialitat com a gestor dels interessos de la nostra comunitat.

Amb sospitoses actuacions com aquesta serà molt difícil que, a les eleccions municipals de l'any que ve, els llorencins s'empassin que els nostres dirigents polítics únicament es presenten per treballar en benefici del poble.

El pudor o l'impudor

Recollim a *Flor de Card* una sèrie de fragments de l'obra literària d'Hervé Guibert, escriptor francès mort de sida als 36 anys, i que pertanyen a la dramaturgia que va realitzar en Rafel Duran per *EL JOC DE L'IMPUDOR*, espectacle que girava al voltant de la temàtica de la sida i que en Rafel va dirigir a Barcelona el passat mes de març amb la companyia La d'Hac.

La traducció al català dels textos de H. Guibert és de Maria Zaragoza i les fotografies d'en Pau Ros són de l'espectacle estrenat al teatre Malic de Barcelona.

Durant tres mesos vaig tenir la sida. Més exactament, vaig creure durant tres mesos que estava condemnat per aquesta malaltia mortal que s'anomena la sida. No eren imaginacions meves, n'estava realment afectat, la prova que havia resultat positiva ho testimoniava, com les anàlisis que havien demostrat que la meua sang començava un procés de debilitació. Però, al cap de tres mesos, un atzar extraordinari em va fer creure i gairebé em va donar la seguretat que em podia escapar d'aquesta malaltia que tothom donava encara per incurable. Igual com no havia confesat a ningú, tret de quatre amics, que jo estava condemnat, no vaig confessar a ningú, tret d'aquests amics, que me'n sortiria, que jo seria, per aquest atzar extraordinari, un dels primers supervivents del món d'aquesta malaltia inexorable. Es va emparar de mi una estranya alegria. Vaig posar un disc i vaig cantar cridant gairebé per sobre de la veu de la cantant. Em sentia fort i etern.

La sida és una malaltia meravellosa, una malaltia que dona temps per morir i que dona a la mort el temps de viure, el temps de descobrir el temps i, al capdavall, de descobrir la vida. Jo, quan escric és quan em sento més viu. La sida, fixant un certificat a la nostra vida, ens en fa homes plenament conscients, ens allibera de la nostra ignorància. És d'alguna manera un invent modern genial que ens han transmès els micos verds de l'Àfrica.

En Muzil, ignorant el caire d'allò que el consumia, ho havia dit al seu llit d'hos-

pital, abans que els savis ho descobriessin: *És una conya que ens deu venir de l'Àfrica. La sida, que ha circulat per la sang dels micos verds, és una malaltia de bruixots*".

Sempre m'havia negat a fer-me la prova de la sida amb l'excusa que era empènyer al suïcidi un tio tan inquiet com jo. Mentre no es trobi cap tractament aquesta prova només serveix per arrossegar els desgraciats a la pitjor desesperació. Precisament aquesta va ser la resposta que vaig donar a la meua mare, la molt egoista, quan em va demanar per carta que la tranquil·litzés d'aquest neguit. I en Jules estava convençut, o més aviat necessitava convèncer-se, que tant l'un com l'altre érem seronegatius. Per això volia que ens féssim la prova, per tranquil·litzar-nos.

El metge que em va donar el resultat era antipàtic i vaig rebre la notícia fredament, és clar, per acabar com més aviat millor amb aquell home que feia la seva feina en cadena: trenta segons i un prospecte per als seronegatius, de cinc minuts a un quart d'hora de conversa "personalitzada" per als seropositius, s'interessava per la meua soledat, em carregava de propaganda i m'aconsellava, per amortir el xoc, que tornés la setmana següent, prou temps per fer una contra-anàlisi que pot-

ser, deia que hi havia una possibilitat entre cent, contradiria la primera.

M'agradaria equivocar-me, però un cos de vell ha pres possessió del meu cos d'home de trenta-cinc anys, és probable que en la dispersió de les meues forces hagi superat amplament el meu pare que n'acaba de fer setanta, tinc noranta-cinc anys, com la meua tia-àvia Suzanne, que és invàlida. La sida m'ha fet accomplir un viatge en el temps, com en els contes que llegia quan era un nen. M'he projectat, sense que el món hagi avançat tant, fins a l'any 2050. El 1990 tinc noranta-cinc anys, tot i que vaig néixer el 1955. Això m'acosta a la tieta Suzanne. Som gairebé iguals de cos i pensaments, en l'experiència de l'edat més avançada. Finalment ens hem tornat marit i muller. He superat els meus pares que s'han tornat els meus fills. Sóc alhora desgraciat i feliç de conèixer a l'interior del meu cos la condició de vell. Cada pas, cada instant de solitud és una tirada de daus damunt la taula de l'atzar. Vacil·lo pels carrers i sento molta bondat en els ulls de la gent.

En Jules, el meu amic, només em ve a veure un cop a la setmana, el dissabte a la tarda. Té la seva feina, els nanos, la distància fins a l'hospital. Res m'agrada tant

com aquesta visita i en canvi és sempre tan melancòlica que la temo tant com l'espero: entre nosaltres hi ha la nostra joventut, perduda, el nostre erotisme, també perdut. En queda un gran amor, més gran que mai.

La gent de les habitacions veïnes fan de tot per estar ocupats: tele, ràdio, jocs de taula, jocs electrònics, se'n van a fumar al passadís. Jo no faig res per estar ocupat. M'ensopeixo. Tot el dia estic endormiscat en una butaca d'on alçar-me s'ha tornat difícil. Des de fa tres dies el fet sol d'estar ajagut al llit és dolorós. Ja no follo, no tinc cap idea sexual, no em faig palles, l'última vegada que ho vaig provar no en tenia prou amb una sola ma. Vaig haver de fer servir les dues, feia setmanes que no m'havia escorregut i em va sorprendre l'abundància seminal que de sobte va tornar al meu cos una pulsio juvenil.

Endevino l'arquitectura d'aquest llibre nou que he retingut dins meu les últimes setmanes però en desconec el desenvolupament de cap a cap, me'n puc imaginar diversos finals, que pertanyen tots al territori de la premonició o del desig. Em dic que aquest llibre no té raó de ser si no és en aquesta franja d'incertesa, comuna a tots els malalts del món.

Començo un llibre nou per tenir un company, un interlocutor, algú amb qui menjar i dormir, a prop de qui tenir somnis i malsons, l'únic amic actualment suportable. El meu llibre, el meu company, al principi, ja ha començat a arrossegar-me, encara que aparentment jo sóc el pilot absolut en aquesta navegació a vista. Un dimoni s'ha infiltrat a les bodegues: Thomas Bernhard. He deixat de llegir-lo per aturar l'enverinament.

M'he vist, per casualitat, en un mirall, i m'he trobat extraordinàriament guapo, quan feia mesos que no hi veia res més que un esquelet. No he confessat a tothom que estic malalt. Em fa la impressió que només tinc relacions interessants amb la gent que sap com estic. Confessar-ho als meus pares seria exposar-me a que el món sencer se'm cagués als morros, seria fer que se'm caguessin als morros tots els miserables de la terra, deixar-me destrossar els morros amb la seva merda infecta. La meva principal preocupació, en aquesta història és morir protegit de la mirada

dels meus pares. No, pares meus estimats, no recuperareu ni el meu cos malalt ni el meu cadàver, ni la meva pasta. No vindré a morir als vostres braços tal com ho esperareu dient: "Papa, mama, us estimo". Us estimo, sí, però em poseu a mil. Vull reventar tranquil, sense la vostra histèria i sense la meua, la que em provoquieu. Sabreu la meua mort pels diaris.

De cop i volta sento la meua sang descoberta, despullada. D'ara endavant em cal viure a la sang desemmascarada, per tot i arreu, i per sempre, la meua sang nua a tothora, als transports públics, al carrer quan camino, sempre amençada per una fletxa que m'apunta en tot moment. Això es veu als ulls? El problema no és tant conservar una mirada humana com adquirir una mirada massa humana, com la dels presoners dels documentals sobre els camps de concentració.

El soroll d'un carretó que grinyola sembla el cant dels ocells. Aquest matí la meua mare m'ha plorat a l'orella. Potser he conegut, avui, l'habitació on em moriré. Encara no l'estimo.

Demà, canvi d'horari d'estiu a hivern. He descansat molt. Sol. Sol groc per la finestra. Sol bonic.

Aquí només sents això: "Bon profit", "Bon dia", "Bon cap de setmana", "Bon descans", "Bones vacances" i mai "Bona mort".

Abans em deien: "Té els ulls bonics", o: "Tens els llavis bonics". Ara els infermers em diuen: "Té les venes boniques".

Avui, quatre de gener del 89, dic que

em queden exactament set dies per refer la història de la meua malaltia.

Deixeu les cortines obertes per veure caure la nit, blava i rosa aquest capvespre, i la lluna, emboirada, hipnòtica.

Escric el llibre en blanc, dins el buit, sense paper ni bolígraf, fins a l'oblit. El meu llibre maleït, el que vaig començar la tardor del 87, on explico el temps de la nostra joventut, el temps on ens vam trobar, en Jules, la Berthe i jo. I estimar.

Aquesta nit el cel tan ennuvolat aclarit per la lluna és com un camp de neu. Sóc al límit de les meves forces, ja no tinc músculs, sóc com un vell, ja gairebé ni menjo, el menjar no em passa, res no em passa, ni el temps. Res. Voldria ser inhumat dins la terra, sense taüt, despullat dins d'un llencol blanc, com un musulmà. Ja no escolto música. La lectura tampoc m'interessa. Prefereixo mirar els ocells davallar com fulles arrancades pel vent. Diumenge al matí faré banys de sol darre les vidrieres.

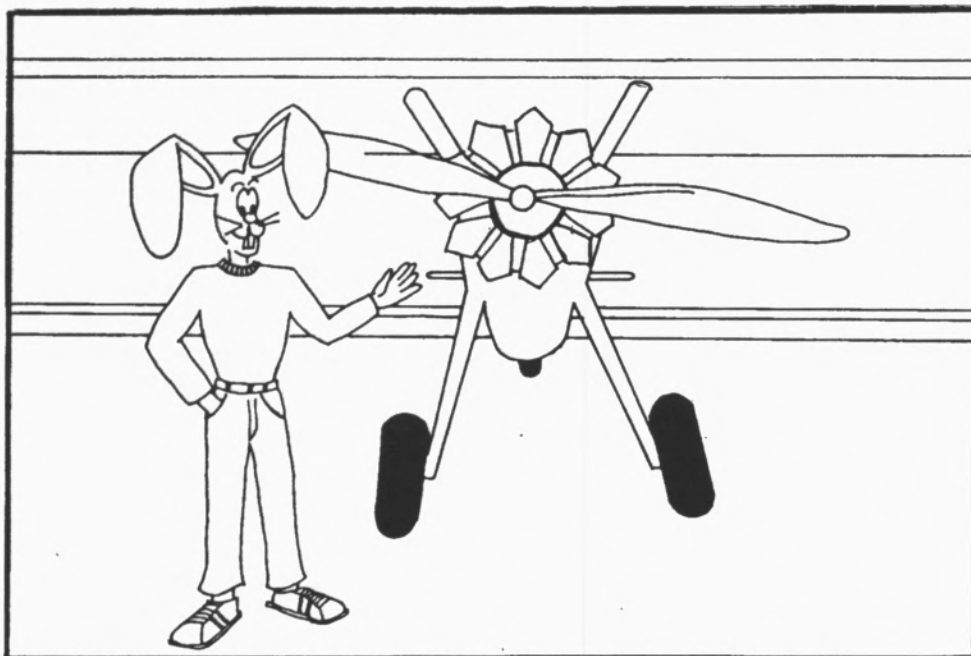
L'hospital és l'infern. Aquí a l'illa d'Elba torno a viure. Torno a escriure. Hi ha el silenci, el mar, la presència i els crits dels ocells. Són els meus tranquil·litants. Em sembla un lloc ideal per morir, com cal.

Últimes voluntats: incinerat, com més aviat millor. Cap cerimònia religiosa, cap reunió d'amics ni familiars al moment de la cremació, cap música. Llençar les cendres al primer pot d'escombraries.

Tinc unes ganes terribles d'anar al mar. Una pluja càlida cauria sobre la platja per escalfar-me quan sortís de l'aigua. He començat a rodar una pel·lícula. La meua primera pel·lícula. Ha estat un dia molt llarg. Soc feliç.

La nit del 12 al 13 de desembre de 1991 Hervé Guibert fa un intent de suïcidi, és portat a l'hospital Beclere a Clamart. Mentre es debat entre la vida i la mort, els seus amics demanen a les autoritats mèdiques que li desconnectin tots els aparells que el mantenen viu artificialment. Ningú no els fa cas. Morirà quinze dies més tard, el 27 de desembre del 1991. Sera enterrat, el 3 de gener de 1992, a l'illa d'Elba segons el seu desig.

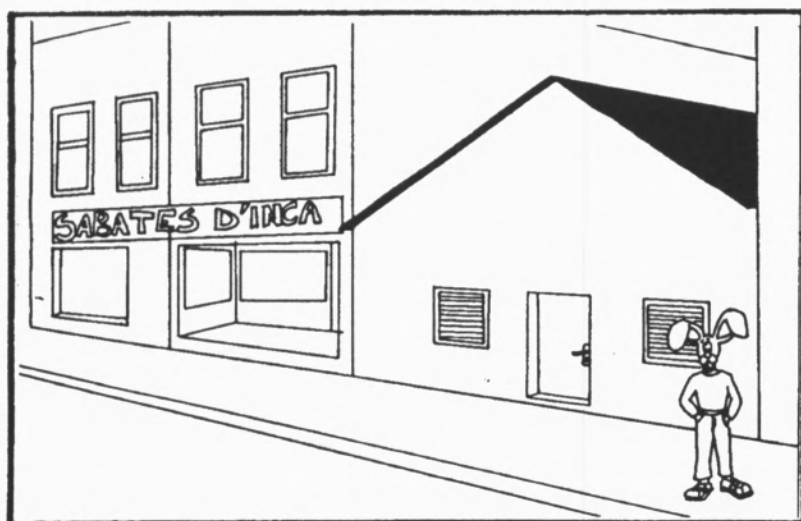
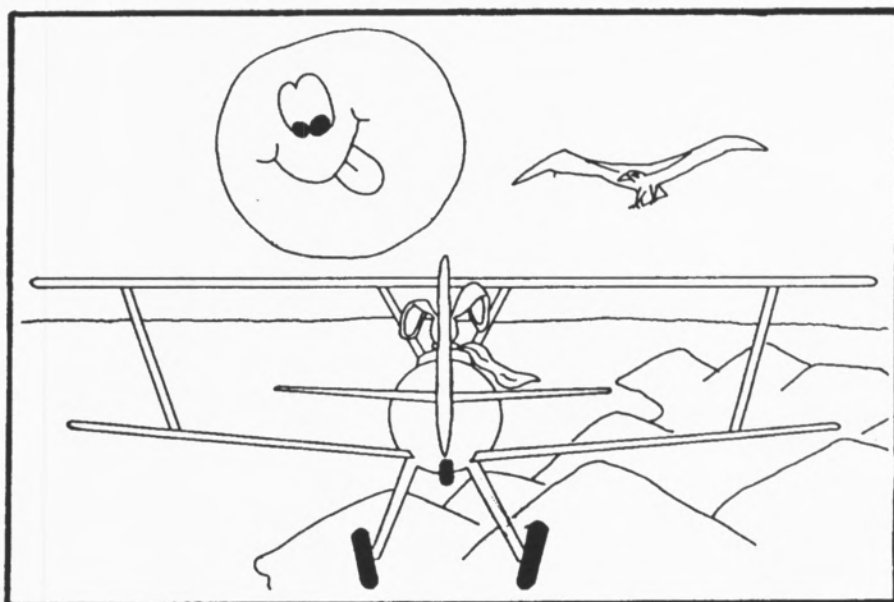
Recull a càrrec ed **Joana Domenge**

VA BEN CONTENT, AVUI, EN SION. I SI NO SABEU PERQUÈ, ESPERAU I JO US HO DIRÉ!

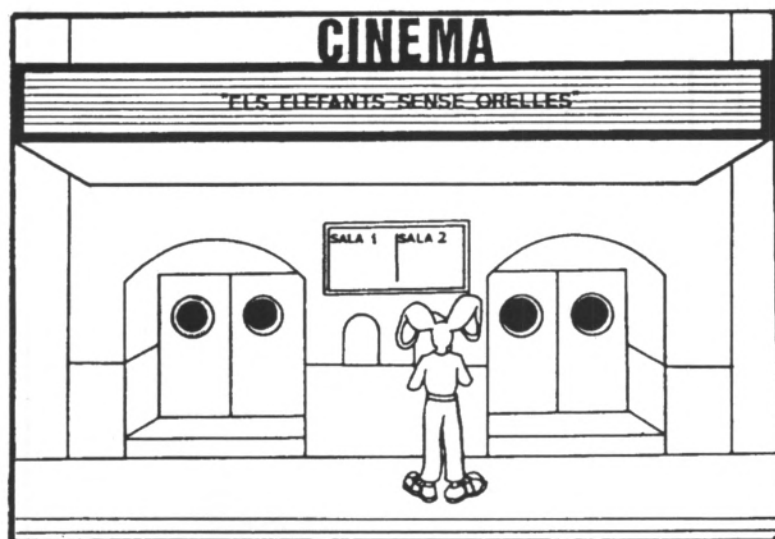
EN SION ÉS UN CONILL AMB UN NAS RODÓ I VERMELL COM UNA TOMÀTIGA. TÉ UN AVIÓ PINTAT DE RETXES...

...REVOLTA LA CIUTAT TOT EL DIA, ACOMPANYANT EL SOL. AQUEST ASTRE LI FA CARUSSES I SEMBLA QUE EL VOL MOSSEGAR, PERÒ EN SION AMB EL SEU APARELL DE L'AIRE FUIG I S'AMAGA DARRERE UN NÍGUL. I PER DIVERTIR-SE ENCALGA ELS OCELLS MÉS PETITS I ASSUSTA ELS GROSSOS.

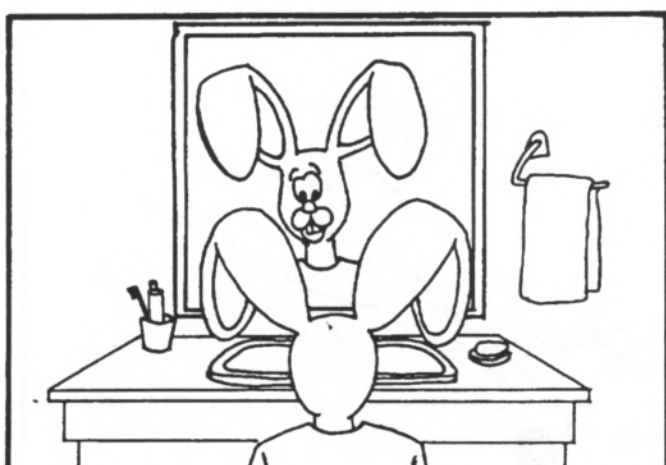
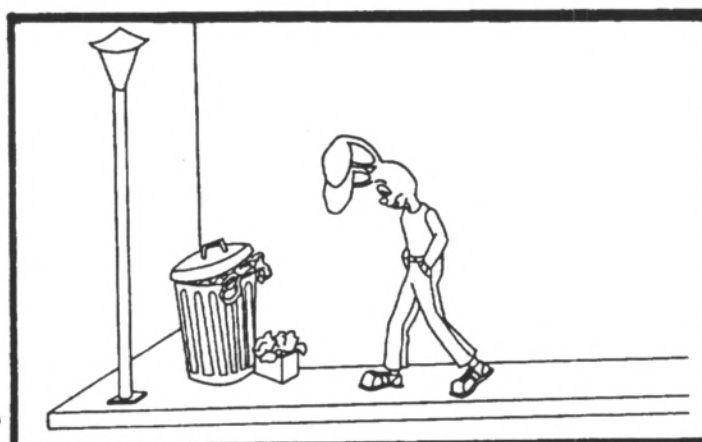
ENMIG DE GRATACELS I EDIFICIS ENORMES, EN SION HI TÉ CA SEVA: UNA CASETETA AMB QUATRE FINESTRES I UNA PORTA PER LA QUAL JUST JUST HI PASSA ELL.

L'AGRADA PASSAR-S'HO BÉ, QUAN VOLTEJA AMB EL SEU AVIÓ, O JUGANT A SER UN CA MOLT GROS QUE CAGA CONILLS O BÉ VA AL CINEMA.

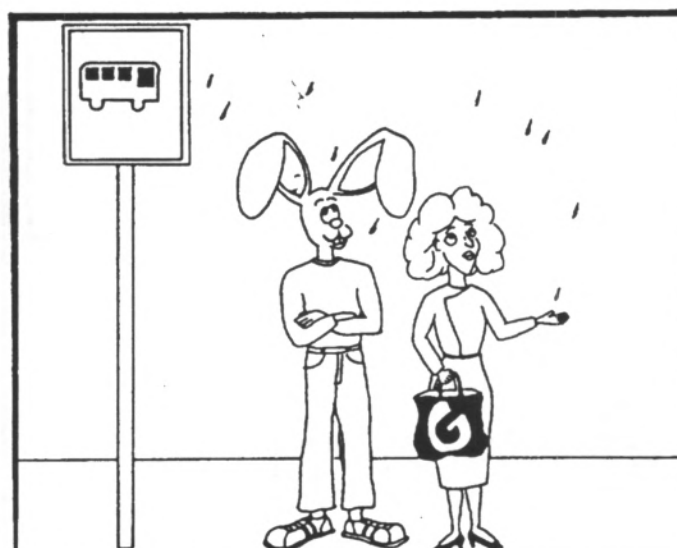

DEU FER DEVERS DUES SETMANES QUE EN SION VA ANAR AL CINE PER DARRERA VEGADA. HI VEIÉ UNA HISTÒRIA RUSSA: "ELS ELETANTS SENSE ORELLES".

EL DEIXÀ MOLT IMPRESSIONAT, AQUESTA PELLÍCULA. PARTÍ A CÓRRER CAP A LA SEVA

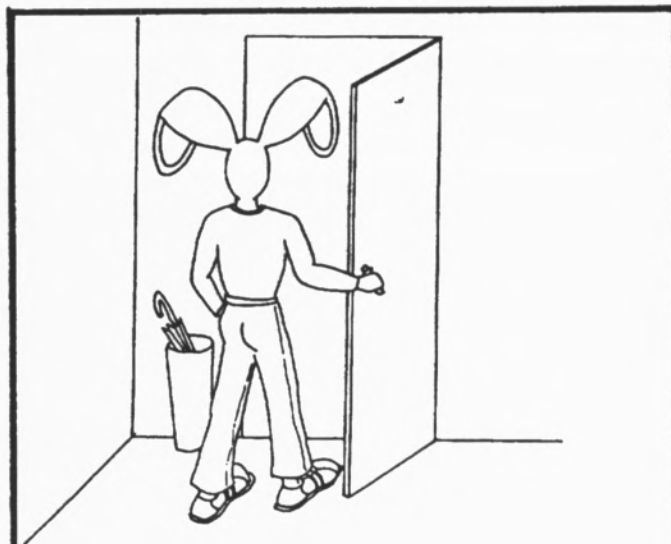
I EN SER-HI, ENTRÀ DINS LA SEVA HABITACIÓ, ES GIRÀ CAP AL MIRALL I ES MIRÀ LES ORELLES. AL NOSTRE AMIC NO LI AGRADAVA GAIRE TENIR LES MÉS LLARGUES I AMPLES ORELLES. I NO LI SERVEIXEN PER ARES, TAN MATEIX.

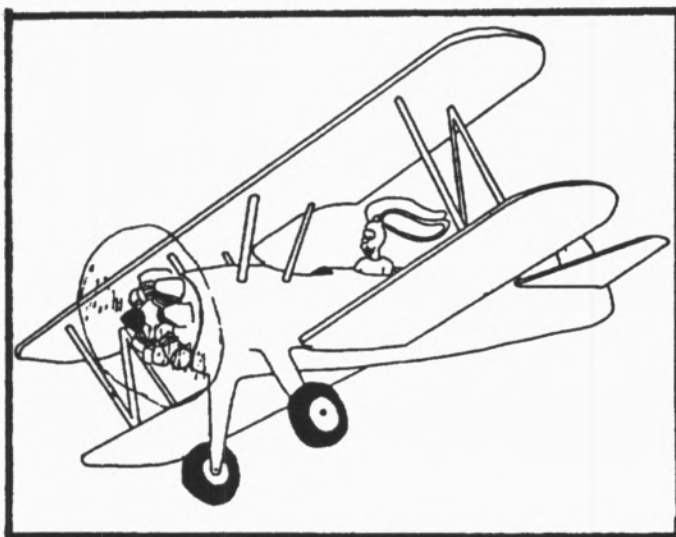
L'ALTRE DIA QUAN ESPERAVA EL BUS, VA COMENÇAR A PLOURE LENTAMENT. ADEUORA ELL HI HAVIA UNA SENYORA PRIMA QUE TAMBÉ ESPERAVA EL BUS.

BEN AVIAT CAIGUÉ UN BON RUIXAT. AQUELLA SENYORA PER NO MULLARSE, AGAFÀ UNA DE LES ORELLES I LA FEU SERVIR DE PARAIGUA. EL NOSTRE CONILLET S'ENFADÀ MOLT.

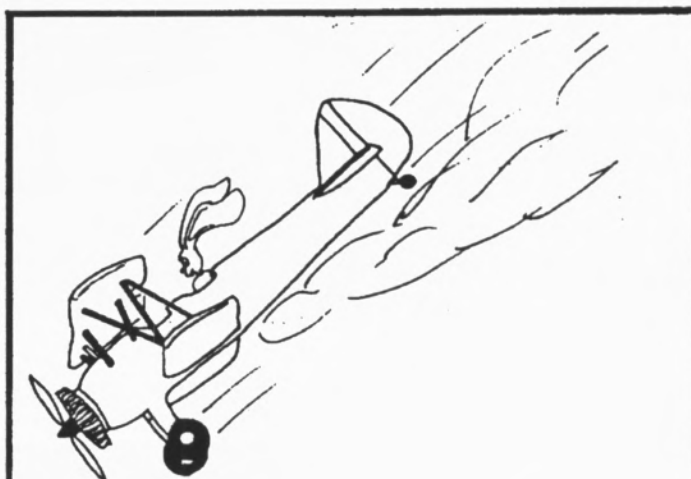
AQUÍ, EN S'ION NO VA VOLER CONTINUAR I VA PROMETRE QUE S'ANIRIA ATALLAR LES ORELLES.

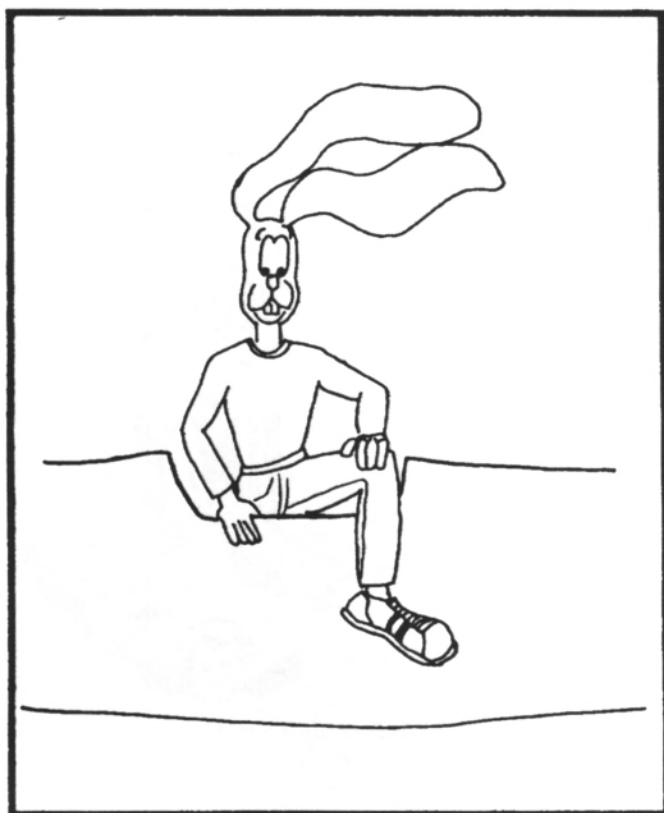
VA AGAFAR LA SEUA AVIONETA, VA PARTIR PER AMUNT, PER AMUNT. COMENÇÀ A SOBREVOLAR LA CIUTAT, INTENTANT DESCOBRIR QUALCÚ QUE LI PODUÉSTALLAR AQUELLES ORELLASES.

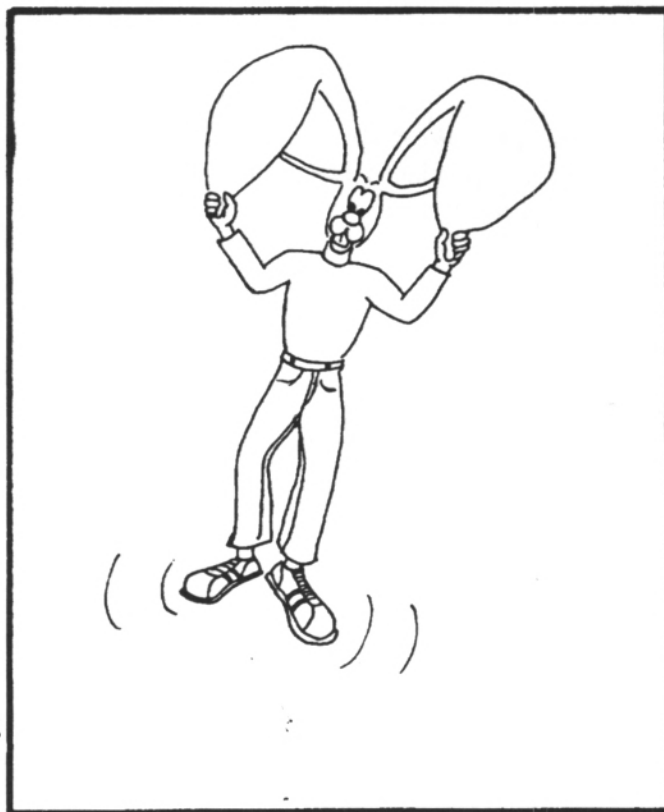
DE TANTES VOLTES QUE VA FER ACABÀ LA BENEINA.

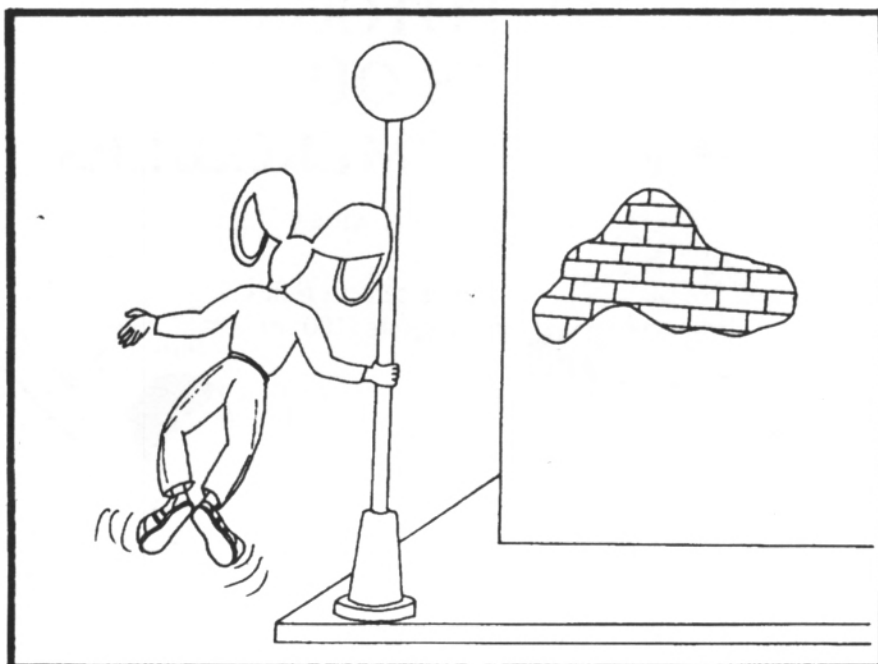
VA COMENÇAR A TREMOLAR, TOT ASSUSTAT; LES BOMMES LI VAREN FUGIR, I NO VATORNAR PENSAR PUS EN LES SEVES ORELLES.

EN S'ION VA DECIDIR SALTAR
ABANS QUE EL SEU APARELL
CAIGUÉS. POBRE CONILLET!

PERÒ, MIRAU! EN S'ION, QUE AMB LES SEVES
ORELLASSES CAU TAN LENTAMENT QUE EN TOCAR
A TERRA SEMBLA UNA FLOMA.

AI, LES ORELLES D'EN S'ION QUE,
DE TAN GROSSES, LI SERVEIXEN DE
PARACAIGUDES. I ELL QUE DEIA
QUE VOLIA TALLAR-SE-LES.

TEXT: PERE J. SANTANDREU

DIBUIXOS: JOAN CALDENTY

Fi

BASES DE LA

"Mostra de pintura i dibuix"

A BENEFICI DE L'ESCOLA NOVA.

Com ja anunciàvem en el número de *Flor de Card* del mes passat, en el present número donaríem les "BASES" de la "MOSTRA". Doncs bé, aquí les teniu, esperant i desitjant que la resposta i participació dels artistes del nostre poble (o d'altres pobles) que estimam, apreciam i comprenem la necessitat de la remodelació de la nostra ESCOLA NOVA perquè sigui un lloc digne per les activitats de la Parròquia i de tots els llorencins en general, demostrí un altruisme desinteressat que tots sabem que existeix entre nosaltres.

Aquestes són les BASES:

"Angel del retaule major". Obra d'Eduard Perales Salas.

1.- És una crida a qualsevol persona amb habilitats artístiques relacionades amb la pintura o el dibuix.

2.- Les obres han de ser de creació pròpia.

3.- El tema, tamany i tècnica emprada són a lliure criteri de l'autor.

4.- Les obres seran donades gratuïtament pels autors a la Parròquia sense possibilitat de recuperació.

5.- Les obres presentades seran emprades per la Parròquia per aconseguir fons per a les obres de l'Escola Nova, podent ser destinades per a qualsevol iniciativa per aconseguir aquest únic objectiu, com pot ser la RIFA de la Tómbola de les festes de la Mare de Déu Trobada.

6.- Les obres podran ser entregades a la Rectoria entre els dies 26 i 30 de juliol, ambdós inclosos.

7.- Les obres, talment com s'hagin presentades, seran exposades per les festes de Sant Llorenç del 9 al 15 d'agost.

8.- Organitza el Grup de Catequistes de Confirmació.

Només ens queda dir que, a més de l'objectiu ja mencionat de la MOSTRA, també posam el nostre interès en el foment de les manifestacions artístiques tant d'artistes o aficionats ja consumats, com (i sobretot) dels qui, per diversos motius, no poden realitzar una exposició i que ara tenen la

"Mare de Déu Trobada", obra de Magdalena Rosselló Tous.

possibilitat de mostrar al públic les seves obres.

Confiam amb la nombrosa col·laboració de tots els ARTISTES.

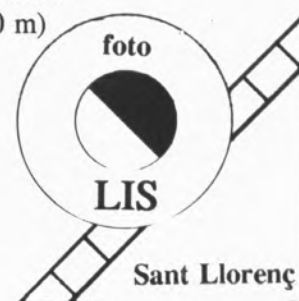
Catequistes de Confirmació

MATERIAL FOTOGRÀFIC REVELATS DE QUALITAT CÀMERES SUBMERGIBLES

Autofocus amb bloqueig.
Manual i automàtica, amb prioritat al diafragma.
Velocitats: 1/2000 a 1 seg.

NIKONOS AF-RS
(cos)
Primera càmera rèflex submergible (100 m)

Major, 47 Tel. 838351

Una crida en mans del vent

(CANT A L'HOME RESSUSCITAT)

"On aniria que el teu esperit no hi fos present?"

On aniria que no estigués davant tu?"
(Salm 138)

Avui, amic Jesús, estam aquí de bell nou mirant-te fit a fit. I et volem cantar un cant: quelcom que va passar a un grup de joves. No se sap d'on eren ni quan va passar, però tampoc té gaire importància.

De totes maneres, el fet és aquest: Un bon dia es va fer una crida als joves dient-los que si et volien conèixer millor s'obria un curset de Confirmació. S'iniciava un procés de fe. Fo-ren molts els qui hi anaren sense saber ben bé el que allò seria.

Per començar, se'ls va intentar explicar en què consistia confirmar-se, ser conscients de que anaven a donar un "Sí" definitiu. Aprengueren que és fàcil "néixer persona", però que és difícil "fer-se persona"; i que Tu ens vols tal com som. Formulaven una escala de valors, sabent "veure, distingir, jutjar, elegir i actuar".

També, un dia tothom va cridar la paraula "llibertat", sabent que això de ser lliures depenia d'ells mateixos, ja que una "titella" no pot ser seguidora teva. Parlaren de l'avortament, de saber triar millor, i molts altres problemes de la nostra societat, però... els mancava qualche cosa.

Poc pensaven aquells joves que aquell dia, un dissabte com qualsevol altre, començarien a topar-se amb Tu; aquell dissabte saberen com és de gran l'amor que ens tens. Saberen que Nadal no significava cava, regals, torró o superficialitat, sinó que significa: "Jesús s'ha volgut fer home per estar enmig dels homes i salvar-los. Dins el cor de cada un bategava aquesta pregària: "Torna, Senyor Jesús; encara anam malament". A partir d'aquí et

volgueren conèixer més a fons, i se'ls mostrà la teva radiografia imperfecta. Home enmig dels homes, Paraula de vida, cor gran i generós per estimar, fort, noble, decidit, meravellós en el teu obrar, estimant a tothom: als enemics, als petits i als desvalguts.

Dins els seus cors anava creixent la fe, i no era una cosa morta i llunyana, sinó viva i propera. Aquell dia aprengueren a **pregar**, a parlar amb Tu amb el cor a les mans i un somriure als llavis. I tu anaves creixent més i més dins ells com el que ets, un **Déu fet home** i no un home distint, ja que el fet de ser Déu no falsificava per res la teva humanitat. Però, de res servia que els mostràs allà on eres, ja que eren ells els qui t'havien de veure en els seus ulls, sentir-te en les venes quan estimaven, ells t'havien de saber trobar en el vell que seu a la plaça, en la prostituta, en el nin, en l'arbre, en l'aire i en el seu interior.

Descobriren que val la pena seguir les teves petjades i ser el teu deixeble. Que Tu ens ensenyaves un **estil de vida** que ens fa més persones, més germans dels altres i més fills de Déu, el nostre **Pare**. Que ens crides per molts

de camins i vols de cada un el millor d'ell mateix. I varen entendre el vertader sentit de la **vocació**.

Aprengueren plens de goig que Tu, Senyor, morires per nosaltres, i que cada dia estàs ressuscitant dins nostre mostrant-nos el camí per a ressuscitar nosaltres.

Bé..., et diré, **Jesús**, que aquests **joves** som nosaltres. Ben pensat..., no fa falta que t'ho digui perquè Tu ja ho sabies des de molt abans de començar a escriure aquesta carta. I et cantaré, **Amic**, que jo...

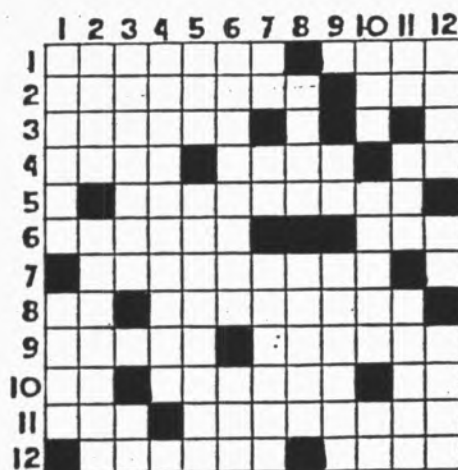
Sempre els veig en lluita viva per a guanyar la batalla a les dificultats de la vida, per no caure en la superficialitat.

Sempre amb els ulls oberts i amb l'esperit en vetlla, per no deixar-se manipular, per no deixar-se agafar per l'egoisme, el consum i l'evasió.

Nofre Jaume, en nom dels catequistes de Confirmació

MOTS ENCREUATS

Horitzontals: 1.-Cessar d'usar alguna cosa. Ala. 2.-Que imita. L'esquena d'un ganivet. 3.-Pertanyent a la farigola. La primera. Símbol del sofre. Un. 4.-Coberta exterior de certes llavors provinent del desenvolupament del funicle després de la fertilització. Manera d'ésser variable d'una persona. Article. 5.-Cinc-cents. El qui llicita. 6.-En forma de mata. Branca tallada de l'arbre. 7.-Sucre de la classe de les pentoses conegut en tres diferents modificacions òptiques. Símbol de l'oxigen. 8.-Terminació verbal. Racó. 9.-Que no costa gaire de fer. Terreny on hi abunden els macs i els còdols. 10.-lleyA. Acció de segar. Metall groc. 11.-Natural de Rússia. Que roda. 12.-Timbal gros. Estimar una persona o cosa.

Verticals: 1.-Cop de dit. Cosa a fer de certa importància, risc o perill. 2.-Entre els àrabs, governador d'una província. Morabit. 3.-Dit d'una cosa que té similitud amb una altra. Cent. Que gaudeix de bona salut. 4.-Partidaris de l'utilitarisme. Consonant. 5.-Peça de vestir més llarga i folgada que el gipó. Germana de la pubilla. 6.-Pertanyent o relatiu als adamites. L'acte de fer passar la pilota per la porta o gol. 7.-crog llateM. Al rev., so. Que no té domicili fix en un territori determinat. 8.-Badia apta per a arrecerar-hi les naus. Ona. 9.-Consonant. Al rev. Nom de lletra. Càrrega d'una mercaderia posada en sacs. 10.-Nom de lle-

tra. Peix teleosti de vint a cinquanta centímetres de llarg, blanquinos amb ratlles daurades. Arbre de la família de les ulmàcies. 11.-Nota musical. Espai aplanat on es baten les messes. Dóna culte a Déu, a una divinitat, a una cosa divinitzada. 12.-Establiment de caritat on s'allotja gent desvalguda. Símbol del molibden. Al rev., no gens comú.

Solucions

Horitzontals: 1.-Desusar. Fila. 2.-Imitador. Cas. 3.-Tímica. A. S. I. 4.-Arl. Mode. El. 5.-D. Licitador. 6.-Amatat. Ram. 7.-Arabinosa. O. 8.-Ar. Raconada. 9.-Facil. Macada. 10.-Eb. Segada. Or. 11.-Rus. Rodadora. 12.-Tabela. Amar.

Verticals: 1.-Ditada. Afer. 2.-Emir. Marabut. 3.-Similar. C. Sa. 4.-Utilitaris. B. 5.-Sac. Cabalera. 6.-Adamitic. Gol. 7.-Ro. Ot. Nomada. 8.-Rada. Onada. 9.-F. Ed. Sacada. 10.-Ics. Orada. Om. 11.-La. Era. Adora. 12.-Asil. Mo. Arar.

BROU DE LLETRES

A C K J B D G I H G A S
G O F G L M N R T E B R
H R N J E C L A O F D M
C C B F J D I J N E C C
I G T Z N T K B I A O S
S G R A M E N E R A O Z
R P M I N E L M O N I S
Q P O L L H D K B Z P E
A N R E U L L R T E P T
I O D M S D A L R T C G
O V A L L O M A C U C L
L N F C P U Ç A A C O T
A D E G V K R C B L L O
O T A V B G C T H N J Ç
S D F G T U N Ç A E P R

Esbrinau-vos bé la vista per a cercar dins aquest brou de lletres els noms de deu insectes i animalons.

Solució

Corc, gramenera, grill, borinot, lluer-na, cucamolla, abegot, arna, puça i poll.

Telèfons

Ajuntament	56 90 03
	56 92 00
Polícia municipal	56 94 11
Polícia nacional	55 00 44
Guàrdia Civil	56 70 20
Casa de Cultura	56 90 83
Unitat Sanitària	56 95 97
P.A.C. Son Servera	56 71 68
Ambul. de Manacor	55 42 02
Son Dureta	28 91 00
Escola	56 94 83
Bombers	55 00 80
C. Roja (ambulància)	20 01 02
Jutge	56 90 46
	56 95 53
S.M.O.E.	56 95 49
Ca Ses Monges	56 90 83
Funerària	52 60 53
GESA (oficines)	55 41 11
GESA (avaries)	84 33 33
Grua	55 03 44
Hisenda	55 35 11
Teatre de Manacor	55 45 49
Parròquia	56 90 21
Oficina atur	55 20 81
Telèfon de l'esperança	46 11 12

Joieria Femenias

**l·listes de noces
objectes de regal**

Rector Pasqual, 8
Tel. 569072
Sant Llorenç

Resum comparatiu del mes d'abril

Gràcies als col.laboradors, sabem que ha plogut a:

Ca'n Xesc

Estació pluviomètrica B-480

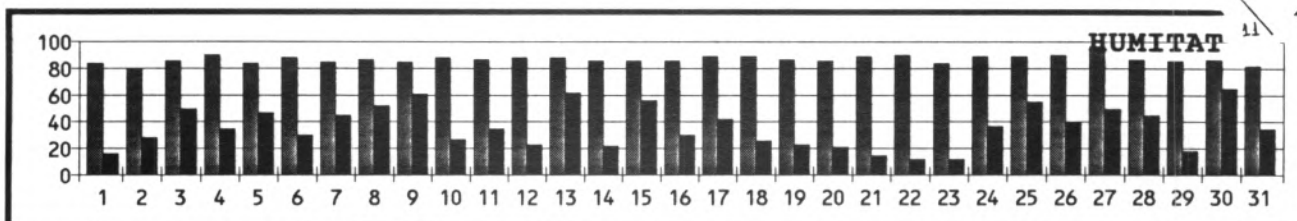
Sant Llorenç

Màxima 33
Mínima 8
Mitja 19'1
Màxima mitja 25'5
Mínima mitja 12'7

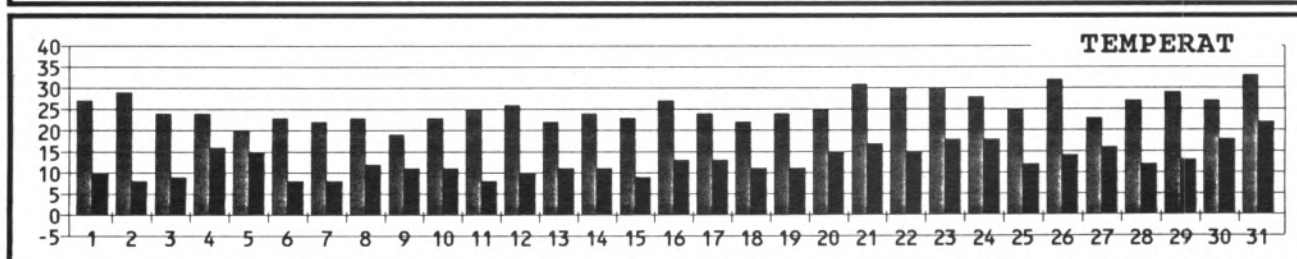
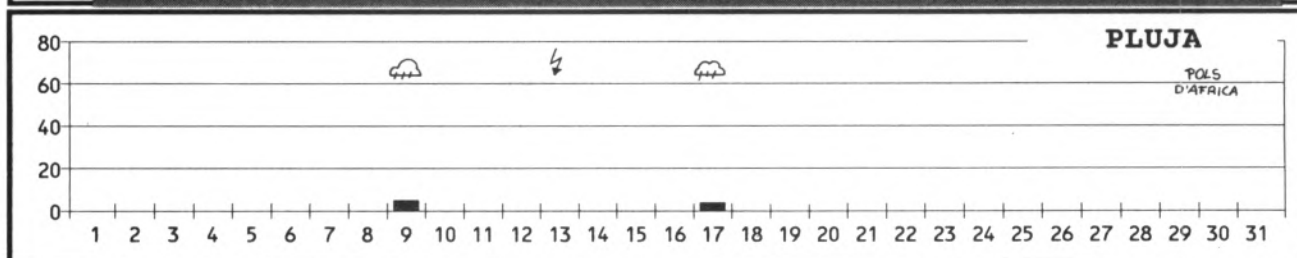
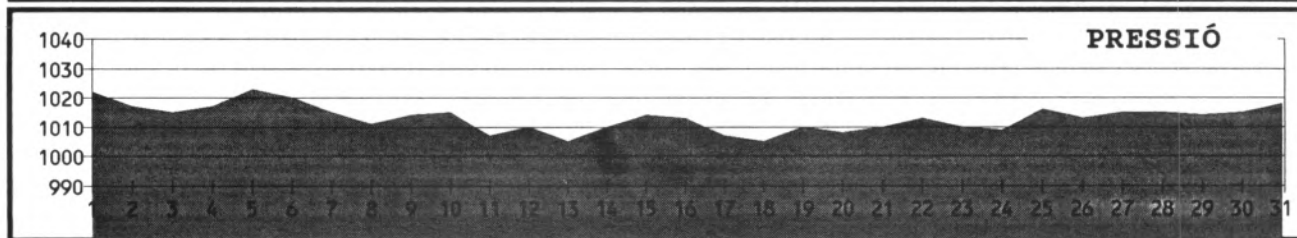
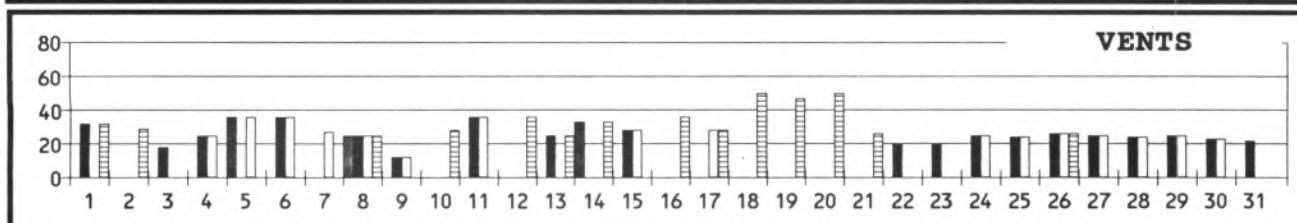
	1993	1994
Boires	3	-
Tempestes	7	1
Calabruixades	-	-
Pluja (l/m2)	33'1	9'2
Dies de cel serè	12	15
Dies de cel cobert	6	5
Dies de cel nuvolat	13	11
Gelades	-	-
Pols d'Àfrica	-	3
Pluja acumulada any	214'9	110'6

Ses Planes (Ca'n Toni)	13'2
Son Vives (Ca'n Pedro)	
Son Roca	6'5
Sa Fontpella	6'7
Sant Llorenç (Ca'n Xesc)	9'2
Son Sureda (Ca'n Tomeu)	
Son Costes (Ca'n Salvador)	9

Des d'on ha bufat el vent

N
S
E
O

El jardinet dels morers

Text: Josep Cortès

Fotos: Xisca Santandreu

Perquè l'Ajuntament comprovi que nosaltres també sabem donar una alabança quan s'ho mereix, vet-aquí, aquest mes, el jardinet dels morers, que sembla que va quedant bastant bé a mesura que les obres avancen. Racons com aquest serien els que farien agradable un passeig pel nostre poble si n'hi hagués un parell més... però ja se sap que una flor no fa estiu.

I tot i que serà un dels racons més agradosos de la vila, això no és obstacle per a què es puguin plantejar alguns interrogants:

Per què ha durat tant de temps la seva construcció? Quants de dobbers haurà costat a l'Ajuntament? Hi col·locaran la placa que va suggerir en Gabriel Janer Manila? El manteniment, una vegada acabat, serà com el de la resta de jardins del poble? Per què l'empedrat amb pedres acaba en sec i no continua fins al final del casc urbà, anant a Artà?

De totes maneres ja ho hem dit al començament: tant de bo que la pedra i el marès fossin els materials de tots els racons públics del poble.

